

Glas Crkve

ISSN 1331-4130

Godina XX
broj 49
travanj 2015.

STRATEGIJA 2020. str. 5

**Novi medijski projekt –
APlus Radio**

IZ NAŠIH CRKAVA str. 9, 10

**Krštenja u Mačkovcu i
Rijeci**

RIJEČ str. 3

Posljednji doručak

NAŠI POKOJNICI str. 20

**Premинуo pastor
Nikola Vukov**

IZ BAPTISTIČKOG SVIJETA str. 12

**In memoriam
John David Hopper**



Glas Crkve

ISSN 1331-4130.

Godina XX

broj 49 – travanj 2015.

Osnivač i izdavač:

Savez baptističkih crkava
u Republici Hrvatskoj
Radićeva 30
10 000 Zagreb

tel (+385 1) 4813 168

fax (+385 1) 4873 403

Uredništvo:

Giorgio Grlj, Ruben Knežević, Ksenija
Magda, Toma Magda, Svjetlana Mraz,
Željko Mraz.

Glavni urednik: Ruben Knežević

Grafički urednik: David Hošnjak

Službena web stranica:

www.baptist.hr

E-mail: glascrkve@baptist.hr

Tisak: TOP DAN d.o.o.

Dragovoljni prilozi uplaćuju se na
žiro-račun Saveza baptističkih
crkava u RH
IBAN HR8823600001101525063
s naznakom „Donacija za GC”.

Prilozi iz inozemstva šalju se u korist
Saveza baptističkih crkava u RH,
IBAN HR88 23600001101525063,
BIC (Swift) ZABAHR2X

Fotografija na koricama: (Ur.)

**Uredništvo
Glas Crkve želi
svim čitateljima
blagoslovljen
Uskrs i iskustvo
svakodnevnog
žive stvarnosti
Uskrsloga!**



Uvodnik

I tijelo Riječju postade...

Nedugo nakon što je izmučeno tijelo Pravednika klonulo na križu, probudila se Riječ, pronio se navještaj o Živome, o Onome koji opet živi i živom Riječju dohvaća sve brojnije i odlučnije sljedbenike. Kao da se ivanovsko *I Riječ tijelom postade* iz temelja prometnulo u svoju suprotnost, postavši *I tijelo Riječju postade*. Naoko u suprotnost, a bitno u onu trajno prodornu jednoznačnost, u svijest o Riječi koja nikako nije križem dokinuta, nego je i poslije smrti tijela ostala životno neprekinuta: u navještaju, propovijedi, kerigmi.

I kao što se Riječ koja je postala tijelo nastanila među nama, tako se i tijelo koje je postalo Riječ nastanjuje među nama, iz dana u dan. Onovremenim biblijskim rječnikom koji odiše slikama iz nomadskog života, ono razapinje šator, ušatoruje se među ljudima. Šator je, bez obzira na njegove današnje dnevno-političke konotacije, uvijek usputni nastan, neugledan i skroman, upućuje na hitnu i privremenost. Uvijek treba biti spreman na sklapanje i premještanje, nikada se ne smije predugo vezivati uz neko mjesto. Takvo onda prebivalište kao da opisuje Učitelja koji je neprekidno na putu i nema gdje glavu skloniti, a kao i da upućuje na naviještenu Riječ kojoj nije stalno mjesto u trajnim šatorima: među crkvenim zidovi-

ma, samostanima ili teološkim fakultetima, nego u ustima putujućih navjestitelja.

Navjestiteljska i navješćujuća Riječ tako i očito postaje Uskrs sam; kod slušatelja pobuđuje vjeru istom onom spasenjskom silom koja je podignula Pravednika od mrtvih: *I vas, koji bijaste mrtvi u svojim prijestupima i grijesima ... oživi zajedno s Kristom* (Ef 2,1.5), ili još doslovnije: *suoživi*. U suobličenju s Uskrsim, misao se razvija dalje, naprijed i unatrag: vjernici ne da su s Uskrsim samo oživljeni, oni se na tajanstven način stapaju s cijelim njegovim zemaljskim životom i smrću: suraspeti su i suukopani, potpuno s njime sjedinjeni. Poput sljedbenika u sjeni njegova poslanja i križa, kao što to jednom reče pjesnik: *Ni život ni smrt ne pripada meni / Ja sam tek onaj koji je u sjeni / Onog što u vremenu se / Ovremeni*.

Ostaju li, međutim, vjernici i danas duboko poistovječeni s njime u navješćivanju, u prenošenju Riječi dalje, jezikom i životom, u širenju trajne svježine uskrsne poruke? Jer životnost je Uskrsa ipak podalje od po-božne patetike i živopisne tradicije – bez obzira na to koliko je ona “kršćanska” i puku bliska – novi život uvijek je u Riječi koja je Uskrs sam: *Nije ovdje! Uskrsen je ... brzo pođite i javite ...* (Mt 28, 6.7) • **Ruben Knežević**

Promišljanja o pouskrsnim zbivanjima

Posljednji doručak – druga šansa

Mr. sc. Enoh Šeba,
predavač i doktorand iz
područja homiletike, tajnik
Teološkog fakulteta "Matija
Vlačić Ilirik" u Zagrebu

Nalazimo se u vremenu kada promišljamo o zbivanjima nakon Uskrsa. Događaj kojeg pronalazimo u Evanđelju po Ivanu 21,1-19 mogli bismo, s mislima na posljednju večeru koju je prije izdaje Isus blagovao sa svojim učenicima, nazvati *Posljednji doručak*. Prije nego se posvetimo tom poznatom, a opet pomalo tajanstvenom događaju, prisjetimo se onoga što mu je prethodilo.

Isus se već dvaput ukazao učenicima na dvije različite lokacije i pružio im dokaze o svome uskrsnuću, o činjenici da ne samo da ga nema u grobu, nego i da je vrlo konkretno i opipljivo živ. Iz teksta koji opisuje njihovu reakciju pri posljednjem ukazanju možemo zaključiti kako se u učenicima rodila vjera – pomisao na to da bi doista mogla biti istina sve ono što je Isus prije govorio, da je on sada uistinu živ. Ali pogledajmo ovaj tekst i upitajmo se: gdje ih zatječemo u ovom trenutku? Možda u Jeruzalemu kako hrabro javno šire vijest o čudu uskrsnuća i podastiru dokaze? Ne, učenika ondje nema. Možda negdje drugdje na nekoj skrivenoj lokaciji kako zajedno s drugim učenicima kuju planove kako će svim drugim učenicima i Isusovim prijateljima izvan Jeruzalema dojaviti čudnu vijest? Ne, trenutno se ne bave ničime sličnim. Nalazimo ih kako isplovjavaju "u ribe".

Zastanemo li ovdje na tren i razmislimo, shvatit ćemo da to i nije toliko neshvatljivo. Svi ovi događaji prethodnih tjedana zasigurno su ih emotivno i psihički posve iscrpili – skrivali su se od Rimljana, u strahu bježali pred Židovima, više ili manje potajno pokušavali doznati što se s Isusom događa, svjedočili

raspeću ... A onda kad su malo-pomalo počeli prihvaćati razočaranje i zabludu u kojoj su živjeli, odjednom najprije kreću glasine o Isusovu uskrsnuću, a onda i pojava samoga Isusa za koga nisu znali je li stvaran ili ipak nekakva prikaza. Nema sumnje da su u nekom trenutku poželjeli predah, malo vremena da uhvate zraka, da pokušaju sabrati misli. To njihovo stanje Petar pretače u prijedlog za konkretnom akcijom – "Ja idem ribariti (a vi kako znate)!" Njegov autoritet i konkretnost prijedloga potiče i ostale da prihvate taj poziv.

Bila je to naizgled prirodna odluka – ribarenje je ono što su (barem neki od njih) godinama radili i prije nego što su upoznali tog Isusa koji im je nepovratno promijenio živote i zbog koga su se našli tu gdje jesu. Ribarenje je nešto čime su zarađivali za život, a ne smije se zanemariti da je od nečega trebalo živjeti i nakon Isusa (bez obzira na to kakva je u tom trenutku bila situacija s njim).

Čak ni iz naše perspektive ovakav postupak ne bi nam trebao biti potpuno stran – duhovno iskustvo, bez obzira na to koliko intenzivno i snažno bilo, često brzo izblijedi i ljudi se malo-pomalo vraćaju onome što su radili prije, počnu se ponašati prema starim obrascima ponašanja, a život se vraća u staru kolotečinu.

Doručak za učenike

Pokušajmo se sada na tren prebaciti iz lađice na kopno. Ondje, u osvit dana, Isus stoji na obali i promatra ostatke svojih učenika (čitamo da su u lađici samo sedmorica). Dok u tami koja ustupa mjesto zori nazire njihove obrise, možemo ga zamisliti kako se pita o tome je li bila ispravna odluka o odbacivanju mase i popularnosti, o ustrajanju u teškom nauku zbog kojeg su ga mnogi napustili te o posvećivanju većine svoga vremena, truda i pažnje tom uskom krugu bliskih prijatelja i sljedbenika. I zapravo, ne bi bilo čudno da mu se, dok ih gleda kako se nalaze

upravo ondje gdje je neke od njih susreo i prvi puta pozvao da krenu za njim, u mislima rodilo pitanje: "Zar je sve bilo uzalud?"

Međutim, u trenutku kada im se naglas obrati, upućuje im jedno "obično" pitanje: "Imate li nešto za prizalogajiti?" Končno, ako su cijelu noć ribarili, sigurno su i sami razmišljali o nekakvom doručku. I onda se, poslije tako običnog pitanja, u svega nekoliko trenutaka dogodi još jedno čudo – koje je učenicima moralo od prvoga trena izgledati vrlo poznato – čudo obilja! I opet je bilo dovoljno samo nekoliko Isusovih riječi pa da se dogodi nešto što nedvosmisleno ukazuje na prisutnost božanskoga. U tom trenu Petar, na Ivanov mig, prepoznaje da je riječ o Isusu i kreće mu ususret.

Kada im Isus napokon ponudi doručak, nailazimo na još jednu začudnu izjavu. Naime, ako su učenici sada postali sigurni da je to Isus, zašto im je na vrhu jezika pitanje "Tko si ti?" Možda tu situaciju valja shvatiti kao dobrodošao podsjetnik svim naraštajima kršćana na to koliko je učenicima moralo biti teško i nevjerojatno prihvatiti uskrsnuće. U svakom slučaju, u tako neobičnoj atmosferi odvija se i ključni moment ovoga događaja – ponovni susret Isusa i Petra. Nije teško zamisliti kako su ostali učenici krenuli u nekom trenutku nečim se zabaviti oko lađice i malo se udaljili, osjećajući da postoji nešto između njih dvojice što se mora sada razriješiti.

Prije nego što pogledamo kako se odvijao taj razgovor, napravimo nešto drukčije. Pokušajmo si zamisliti kako se taj susret **mogao** dogoditi.

Isusova zabluda

Oko vatre ostali su još samo Isus i Petar. Isus šutke promatra Petra, a Petar štapom čeprka po ostacima žara. Ne usuđuje se pogledati Isusa u oči,



“ Druga šansa znači prestati gledati unatrag i žaliti za propuštenim, ali znači i napustiti sigurnost onoga što nam je dobro poznato, znači ne samo reći nešto, nego pretočiti ljubav u djela.

pomalo ga je strah riječi koje će uslijediti.

Konačno, Isus počinje: "Petre, ti znaš koliko te ja volim! Ti jako dobro znaš koliko te cijenim i koliko sam puta pred drugim učenicima branio tvoju temperamentnu narav. Mislio sam da si tijekom svih ovih godina to shvatio."

Petar ne pronalazi riječi kako odgovoriti. Shvaća da će sve što kaže biti zapravo priznanje vlastitog kukavičluka.

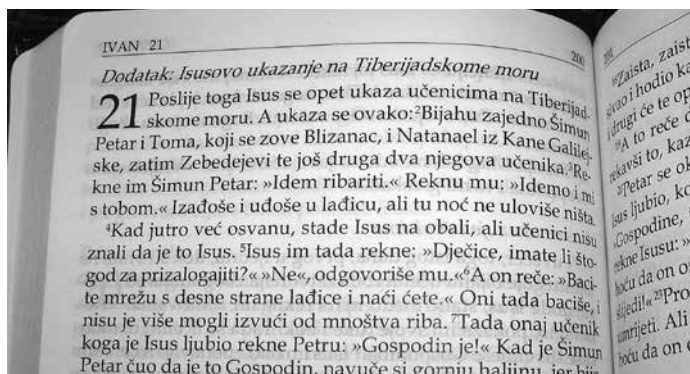
Isus nastavlja: "Možda i nisi svjestan. Jer da si bio svjestan toga koliko sam te poštovao, nikada se ne bi vratio svome starom poslu. Shvatio bi da te čeka velika zadaća, veličanstvena misija, poslanje za koje je potreban čovjek poput tebe. Petre, nije ovo vrijeme za skrivanje u 'tihoj luci', vrijeme je za otvorenost. Ja sam propovijedao Izraelu, a ti si trebao krenuti i dalje, do najudaljenijih predjela i naroda. Petre, prijatelju moj, bit ću iskren s tobom, kao i uvijek dosad: Razočarao si me! Ukazao sam vam se dvaput, grob je prazan, ako ne vjeruješ, vrati se u Jeruzalem i provjeri ... ali ti si pobjegao na ovo jezero i povukao druge sa sobom."

Ovo Petar više ne može izdržati i prosvjeduje: "Ali, Isuse, sve se to ne bi dogodilo da si mi dopustio da te obranim u Getsemanskom vrtu. Tada smo trebali ustati i boriti se ... Sve bi bilo lakše! I za tebe, i za nas ..."

Ovdje ga Isus prekida: "Petre, nisi shvatio tada, a očito ne shvaćaš ni sada. Nikada nije bilo riječi o tome što je lakše, nego što je ispravno. Ali čak i tada imao si svoju prigodu. Zapravo njih nekoliko – bio bih ponosan da me se nisi odrekao. Samo par sati prije, rekao si da si bio spreman dati život, a onda nisi imao snage svrstati se na moju stranu, priznati bar toliko da me poznaješ ... Priznajem, za to je trebalo hrabrosti, za to je trebalo karaktera ... kojega ti očito ipak nisi imao!"

Sad Petar duboko povrijeđen ponovno protestira: "Ali, Isuse, zar nisam s tobom prošao toliko toga, zar nisam s tobom dijelio sve zlo koje te snašlo?"

"Istina je, prijatelju moj, ali onda kada sam te najviše trebao," Isus uzdahne, "kada bi mi jedno



tvoje djelo bilo važnije od tisuću hvalisavih riječi, kada bi tvoja šutnja pristanka da te u onoj noći povežu sa mnom bila snažnija od isukanog mača, tada sam ostao sam. Napušten i izdan. Ja sam to predosjetio. Ali je svejedno bilo bolno i strašno. Petre, bila je to prigoda. Bio je to poseban trenutak. Ti ga nisi prepoznao ..."

Nakon ovih je riječi opet zavladała šutnja. Petar je slomljen, njegovo držanje odaje kao da mu je na leđima neizdrživo breme. Riječi ga izdaju, misli mu ne nalaze puta ...

Tada Isus ustaje i ponovno progovara: "Jutros sam se došao oprostiti od tebe. Moje je djelo na ovoj zemlji gotovo. Istovremeno, moje djelo ovdje tek počinje. Mislio sam da ćeš ti biti taj koji će nastaviti za mnom kad se ja vratim Ocu. Sada jasno vidim da sam pogriješio, shvaćam da sam u dobro namjeri ipak bio u zabludi. Zato želim s tebe skinuti teret odgovornosti. Zaista, zaista kažem ti: Ne moraš više biti Stijena. Od danas budi opet Šimun. Vрати se svome životu, svojem jezeru i lađici. Neka ti mreže uvijek budu pune. I znaj da te ja još uvijek volim."

S tim se riječima Isus okrenuo i otišao. Petru nije ostalo drugo nego da s kamenom oko srca pomogne ostalim učenicima povaditi sve one stotinu pedeset i tri ribe koje im je Isus ulovio.

Vjerujem da ste se možda osjetili malo neobično dok ste zamišljali ovakav rasplet. Znamo, dakako, da se stvari nisu tako dogodile. Ali, možete li zamisliti što bi bilo da jesu? Kako bi izgledalo širenje Isusova nauka? Kako bi nastala crkva? Bismo li danas poznavali Bibliju? Gdje bismo **mi** danas bili?

Moguće je da značenje i posljedice onoga što se doista dogodilo možemo jasnije vidjeti tek nakon što smo si dopustili baciti pogled iz drugog kuta. Stoga ćemo sada ponovno posjetiti prizor na obali, ali ovaj put tako da si predložimo kako se taj susret doista odigrao.

Druga šansa

Zanimljivo je opaziti kako se u Evanđelju po Ivanu žeravica spominje dva puta – prije nekoliko dana Petar je pokušao ugrijeti svoj strah na žeravici u dvorištu kuće velikoga svećenika, u onoj istoj noći kada je tri puta zaniijekao Isusa. Sada, pri novom susretu s Isusom, umoran od posla, prljav i mokr, opet se grije uz vatru, ali se prisjeća i prošle situacije kada je bilo postavljeno isto pitanje "Volim li ja doista Isusa?"

Ovaj put nije uplašen za svoj život, ali sada je obuzet jednom drugom emocijom koja postaje sve snažnija i snažnija kako Isus ponavlja svoje pitanje. Petar je žalostan, jer nije siguran hoće li ikada više moći uvjeriti Isusa u svoju ljubav, ali i zato jer ga trostruko pitanje podsjeća na težinu njegove izdaje. Sve što može napraviti jest ponuditi riječi kao potvrdu svoje ljubavi, ali dok to čini on razmišlja o tome kako prazno mogu Isusu zvučati te riječi nakon svega što je učinio, ili još bolje, nakon onoga što je propustio učiniti. Sa svakom Isusovom reakcijom nakon Petrove izjave postaje jasno da on od njega traži da svoje riječi konkretno popratí djelima, a s druge strane da se okrene brizi za druge i na neki način zaboravi na sebe.

Vidite, Biblija ne donosi pripovijesti o superjunacima, o nepogrješivim herojima čija

je priča pravocrtna – Božji poziv, dobivanje misije, a potom uspješno izvršenje iste.

Ne, Biblija gotovo uglavnom donosi pripovijesti o istaknutim ljudima koji su u nekom trenutku doživjeli značajan neuspjeh ili su ozbiljno podbacili – Mojsije, ubojica, potaknut da se ponovno suoči s faraonom; Ilija, razočaran u sebe i Boga, na pragu samoubojstva, suočen je s novim izazovom; Pavao, na putu za Damask gdje je htio zatrti crkvu, pozvan je da osniva nove crkve. Zajedničko je svima njima, a i Petru: pružena im je druga šansa!

Ovaj susret Isusa i Petra znači, među ostalim, upravo to: druga, nova šansa. Isus ne samo da kaže: "Unatoč svemu, ipak ti dajem ti novu prigodu!" – nego ovim postupkom on Petru daje mogućnost da on sam sebi pruži šansu. Nije riječ samo o tome hoće li mu Isus oprostiti, nego i o tome može li Petar oprostiti samome sebi!

No, ova druga šansa značila je da putovanje s Isusom još nije završilo, značila je i da Petar ponovno može zaboraviti ribe, zaboraviti na sebe te da se treba okrenuti ovcima.

Druga šansa znači prestati gledati unatrag i žaliti za propuštenim, ali znači i napustiti sigurnost onoga što nam je dobro poznato, znači ne samo reći nešto, nego pretočiti ljubav u djela. Ona znači prigodu da svoja djela uskladimo sa svojim vjerovanjima.

Završne Isusove riječi ujedno podsjećaju i na to da je prigoda Petru pružena sada, da će doći vrijeme kada takvih situacija neće biti te da stoga treba djelovati baš u ovom trenutku. Druga šansa ne znači da do kraja života možemo neprekidno donositi pogrešne odluke i koristiti se "drugom prigodom" kao vječnim alibijem.

Na kraju, ako je Isusov posljednji doručak značio za Petra drugu šansu, ako je druga žeravica na kojoj se grijao bila znakom nove prigode, prisjetimo se da je isti Isus spreman pružiti i nama novu prigodu. Ako iskusimo takav susret, nemojmo zaboraviti pružiti prigodu samima sebi, ali nemojmo propustiti milosrđe druge šanse iskazati i bližnjima oko sebe! ●

Skup vjeroučitelja u Crikvenici

Uloga vjeronauka i vjeroučitelja u promicanju kulture nenasilja



Vjeroučitelji na skupu

Trodnevni stručni skup vjeroučitelja baptističkog i evanđeosko-pentekostnog vjeronauka u RH održan je od 28. 2. do 1. 3. 2015. u Crikvenici. Nazočilo je oko 60 vjeroučitelja i mladih suradnika.

Odlična organizacija, zanimljive teme i vrsni predavači doprinijeli su tomu da se svi osjećaju ugodno. Na skupu je sudjelovao i g. Tomislav Tomasić, viši savjetnik za vjeronauk iz Agencije za odgoj i obrazovanje koji je u svome pozdravnom govoru naglasio pozvanje vjeroučitelja kao mirotvoraca koji trebaju razvijati još više kompetencija kako bi bili vjersvjedoci koji će to prenijeti i drugima.

Predavanja Ervina Budiselića i Ivane Grabar

Mr.sc. Ervin Budiselić održao je dva stručna i zanimljiva predavanja:

„Biblijska definicija mira“ i „Kako graditi Isusov mir“. Pozvao je prisutne graditi i tvoriti mir, a ne čuvati ga pod svaku cijenu. Dao je ukratko pregled sekularnoga i starozavjetnog poimanja mira, naglasivši misao da mir nikad ne znači samo odsustvo rata nego ono puno dublje - mira nema gdje je nepravda koja se očituje u odnosima čovjek - Bog, čovjek - čovjek i čovjek - priroda. Mir koji proizlazi iz prihvaćanja i podlaganja poruci Evanđelja rezultira životnim stilom u kojem se na prvom mjestu nalazi Isus te ljubav, odanost i predanje njemu po svaku cijenu.

Pedagoginja Ivana Grabar, prof. u svome je predavanju „Nenasilje počinje sa mnom“ govorila o vještini komuniciranja tehnikama nenasilne komunikacije kao što su zrcaljenje, govor iz „ja“ i govor

„tvoje pravo“. Da ne bi ostalo na suhoj teoriji, vjeroučitelji su svaku tehniku vježbali u malim grupama što je doprinijelo zanimljivosti i živosti seminara. Važno je razumjeti da smo različiti i da tu različitost ne smijemo doživljavati kao prijetnju i moguće neprijateljstvo, nego kao prigodu da nesporazume rješavamo kvalitetnom komunikacijom i smanjenjem verbalnog nasilja.

Održane su četiri radionice: Kako vizualno prenijeti poruku - voditeljica Martina Gracin, Kreativni pristup nastavi kroz NC Oproštenje - voditeljica Ildiko Hornjik, Mali projekti u nastavi vjeronauka - voditeljice Lidija Stojković i Petra Bohal i Metodička priprema nastavne jedinice: Petar i Ivan pod pritiskom - voditelj Timothy Ivan Špičak.

Nedjeljna propovijed i svečano bogoslužje

Pastor Giorgio Grlj u svojoj je nedjeljnoj propovijedi potaknuo vjeroučitelje da si posvijeste ponovo primarni cilj vjeronauka - približiti djecu/ljude Bogu tako što će im od najranije dobi govoriti o dobrom Bogu koji želi i čini čovjeku samo dobro, kako bi djeca/ljudi bili spašeni od grijeha. Ishod vjeronauka treba biti ne znanje o Bogu, nego djeca koja su zavoljela Boga i životom ga nasljeđuju.

Timothy Ivan Špičak, dipl. teolog i vjeroučitelj, predvodio je slavlje Večere Gospodnje, potaknuvši prisutne na izgrađivanje osobnog i prisnog zajedništva s Gospodinom i jedan s drugim.

Sad već tradicionalna okupljanja vjeroučitelja iznjedrila su mnoga prijateljstva i samim tim postala trajnom vrijednošću. ● E. Turinski/IBA/GC

Novi medijski projekt

APlus Radio započeo s radom

APlus Radio emitira 24 sata dnevno putem Interneta. Program radija namijenjen je sekularnom slušateljstvu s ciljem predstavljanja kršćanskog pogleda na život, a oslanja se na izbor probrane kršćanske i sekularne glazbe, kratkih evanđeoskih poruka te programa uživo u stvarnom vremenu.

U skladu s komunikacijskom strategijom SBC u RH 2020 osnovan je APlus Radio sa sjedištem u Pastoralnom centru u Čakovcu. Radio je uspostavljen, opremljen, kadroviran te je od prosinca 2014. započeo s punovremeni-



U studiju

nim emitiranjem iz studija u Čakovcu.

Početak emitiranja prethodila je višegodišnja obuka surad-

nika voditelja, za vrijeme koje je opremljen studijski prostor u podrumskom dijelu Pastoralnog centra. Uspostavljen medijski sustav uspješno je prošao tehničko i programsko testiranje tijekom šest mjeseci zaključno s početkom emitiranja. Program radija namijenjen je sekularnom slušateljstvu s ciljem predstavljanja kršćanskog pogleda na život. Možete ga poslušati na www.aplusradio.net ili putem mobilnih aplikacija za iOS i Android uređaje. Pratite događanja vezana uz studio na društvenim mrežama Facebook i Twitter te ih promovirajte putem svojih profila.

Za pitanja o ovoj službi te o mogućnostima sudjelovanja u projektu molimo da se obratite na voditelja projekta: Mario Časni, info@aplusradio.net ● IBA/GC

Postradalima u Rajevu Selu isporučeni kućanski aparati

SBC u RH u pomoći postradalima

U Rajevo Selo, pogođeno katastrofalnom poplavom, dopremljeno je 30. prosinca 2014. devedeset i pet različitih kućanskih aparata: hladnjaka, zamrzivača, perilica te štednjaka na struju i/ili plin.

U realizaciju projekta bilo je uključeno više osoba. Osman i Milanka Čokić preuzeli su odgovornost za razgovor sa svim ljudima u potrebi, na temelju čega je priređen popis od 95 obitelji koje će dobiti kućanski aparat po vlastitom izboru. Uz njih je korisne informacije dao i Zvonko Krizmanić koji je sa svojom tvrtkom radio na obnovi kuća u poplavama pogođenom kraju. Odgovorna osoba za kupnju i prijevoz aparata bio je Luka Slišković iz osječke baptističke crkve. Njegovim je zalaganjem postignuta dobra cijena i organiziran transport do Rajeva Sela.



Preuzimanje kućanskih aparata

Vrijedi, također, spomenuti da je – za razliku od drugih slučajeva, kada se svjedočilo nemilim scenama – ova distribucija prošla glatko i bez incidenata. Ljudi su bili istinski sretni i iznenađeni, toliko da su neki od njih čak zaboravili ono što su tražili, jer nisu stvarno vjerovali da će se to ostvariti. Najtiši i najzahvalniji bili su najsiriromašniji i oni koji su izgubili sve. Nakon poplave, neki ljudi nikada nisu primili nikakvu

pomoć od države ni od bilo koga drugoga.

Vlasnik hangara koji je ugostio distribuciju rekao je kako je u poplavi izgubio u nekoliko minuta sve što je posjedovao. Od 37 krava uspio je spasiti samo njih 11. Svu mu je poljoprivrednu opremu i jednogodišnju zalihu hrane za stoku odnijela poplava. Voda mu je u kući bila 17 dana. Nakon toga sve je obnovio vlastitim rukama, bez ikakve pomoći države.

Ovaj veliki projekt pomoći dugo je pripreman, a omogućile su ga donacije mjesnih baptističkih crkava, čemu su se priključile i misijske organizacije DMG iz Njemačke, American Baptists, AWMU (Ženska američka misijska udruga) te Southern Baptists po svome predstavniku u Hrvatskoj Ericu Maroneyu. Unatoč lošem vremenu i tehničkim poteškoćama, kupljena je oprema isporučena neposredno prije Nove godine. Zajedničkim se naporima pokušalo doći do onih ljudi kojima je pomoć bila najpotrebnija i pokazati im da ima ljudi koji misle na njih.

Uvijek postoji prostor za više pomoći, jer je put do oporavka dug i težak. Međutim, vjerujemo da je ovaj projekt dao ljudima nadu i neke snage za ono što je pred njima, riječi su pastora Tome Magde, koordinatora projekta. • IBA/GC

Novi starješine i đakoni u Zagrebu

BC Zagreb izabrala novo crkveno vodstvo

Nakon vremena zajedničkog promišljanja i molitve, prepoznajući Božji poziv i darove za služenje, Baptistička crkva Zagreb izabrala je novo vodstvo za naredne četiri godine. U nedjelju 25. siječnja održano je svečano bogosluženje na kojemu su za starješine crkve ordinirani Momir Blažek i Danijel Čeh, a za đakone Filip Grujić, Emil Moguš i Zoran Veršec te za đakonicu Ljubica Zemunović.

Prvi je dio bogoslužjenja bio ispunjen radosnim proslavljanjem Gospodina pjesmama koje je predvodio Ivica Horvat zajedno s timom za slavljenje. Potom je pastor Zdenko Horvat

u prigodnoj propovijedi naglasio važnost voljne spremnosti pojedinca za određenu službu, a ta se spremnost potvrđuje pravovremenim Božjim pozivom, dok vjernačka zajednica prepoznaje darove pojedinca za služenje. Spremnost za služenje povezana je sa spremnošću za učenje, ali i za prenošenje naučenog na novu generaciju i pripremanjem novih vođa. Pastor Zdenko izrazio je svoju radost zbog raznolikog generacijskog sastava starješina i đakona u BC Zagreb, smatrajući to dobrim pokazateljem aktivnog uključivanja svih generacija u služenje i vodstvo.

Pastor Željko Mraz, glavni



S novim vodstvom u 2015.

tajnik SBC u RH, predvodio je čin rukopologanja uz prigodno čitanje biblijskih obilježja starješina i đakona. Novi crkveni službenici izrazili su svoje vjervanje u činjenicu da ih je Gospodin pozvao u ovu službu te su iskazali svoju spremnost da je obavljaju na temelju Božje Riječi. Crkva kao zajednica vjernika potvrdila je da prepoznaje njihovu službu i obvezala se da će s njima surađivati i nositi ih u molitvama. Uz imenovane

novorukopoložene službenike, vodstvo BC Zagreb čine i prijašnji službenici – pastor Zdenko Horvat, starješine Željko Mraz i Ivan Vučetić te đakoni Željko Lovrec i Renata Magdalenčić. Za blagoslov cijelog vodstva, i za sve ono što ih zajedno s vjernačkom zajednicom očekuje u narednom razdoblju, na kraju su molili dugogodišnji starješine BC Zagreb – Josip Čeh, Ivica Horvat i Josip Mikušić. • S.M./IBA/GC

Regionalni seminar i mini-susret baptističkih vjeroučitelja

Vjeroučiteljski skupovi u Petrinji i Mošćenici

Od 30. 1. do 1. 2. 2015. održani su, u Petrinji i Mošćenici, različiti tematski seminari za crkve te susret vjeroučitelja ove regije. Sudjelovali su vjernici BC Mošćenica, BC Petrinja i BC Sisak. Moderator ovih skupova bio je pastor i vjeroučitelj Timothy-Ivan Špičak. Odbor za rad s djecom i mladima nudi ove seminare s ciljem podizanja svijesti o važnosti rada s djecom i mladima unutar naših lokalnih crkava, naglašavajući potrebu svake crkve za razvijanjem nekih novih službi i prigoda za učinkovitiji rad, djelovanje i misiju.



Brojni sudionici na skupovima

Večernji susret u BC Petrinja

Tijekom petka navečer u BC Petrinja razmišljali smo o važnosti štovanja i slavljenja te o odgovornosti svakog pojedinca, a posebice onih koji svojim djelovanjem kreiraju trenutke zajedničkog pjevanja i štovanja na bogoštoljima. Ezekielova vizija kerubina iznova nam je bila predivna motivacija i putokaz svima koji glazbom služe na bogoštoljima i vode narod Božji u radosnom slavljenju Uskrsloga.

Seminar u BC Mošćenica

U subotu poslijepodne održan je u BC Mošćenica regionalni susret vjeroučitelja kao radni sastanak, ali i kao prigoda za ohrabrivanje te poticaj za predani rad i razvijanje službe. Uz nove ideje i zajednički razgovor svaki je sudionik bio obogaćen i motiviran za nove izazove služenja najmlađima. Ovaj je radni susret bio tek uvod u seminar koji je uslijedio u večernjim satima.

Ohrabrena sam vikendom koji smo proveli zajedno. Regionalni sastanak vjeroučitelja, učitelja nedjeljnih škola i zain-

teresiranih za rad s djecom protekao je u opuštenoj atmosferi i iskrenim razgovorima. Bilo je korisno čuti ohrabrenja koja smo uputili jedni drugima, ali i to da smo svjesni da ima puno stvari koje se mogu raditi drugačije i bolje ... MAJA

Iznenadujuće velik broj zainteresiranih u subotu navečer u BC Mošćenica, odlična tema seminara te ozbiljnost u radu donijeli su nam velike blagoslove i otvorene nove vidike za rad i djelovanje lokalnih crkava. Seminar na temu: „Obiteljsko bogoštovlje za sve uzraste“ pokazao je teorijom i praktično potrebu za ovakvim organiziranim bogoštoljima u našim crkvama. Grupa djece koja je bila punopravni sudionik ovog seminara ocijenila ga je odličnim i interesantnim baš kao i ostali odrasli koji su bili aktivni sudionici:

Stvarno mi je drago što sam mogla prisustvovati seminarima o većoj važnosti uključivanja djece u život i rad crkve. Posebno mi je bio poticajan seminar o obiteljskom bogoštolju i načinima kako svaki pojedinac u crkvi može koristiti svoje darove koji-

ma ga je Bog obdario i naći svoje mjesto kroz obiteljsko bogoštovlje izražavajući svoju vrijednost i jedinstvenost. To je ujedno i dobra prilika za evangelizaciju naših prijatelja ... SILVIJA

Nedjeljno bogoštovlje

Nedjeljno jutarnje bogoštovlje bilo je prigodom da se već nešto sa seminara praktično realizira, ali dogodilo se to spontnije nego što smo mogli i misliti. Propovijed „Pustite dječicu k meni“ poučila nas je sve o tome koliko su Isusu važni najmanji te koliko i sam Isus postaje najmanji dok služi, a istovremeno najveći jer nosi križ i umire na njemu. Zajedništvo oko stola Gospodnjega još je više osnažilo sve sudionike.

Vikend je završio večernjim završnim seminarom u BC Petrinja na temu: „Neka niti jedan od onih koje si nam dao ne propadne“. Ponovno je iznimno velik broj sudionika iz lokalnih crkava pokazao zainteresiranost ali i ozbiljnost u promišljanju. Otvoreni vidici, radost na licima, opušteno ozračje i toplina razgovora dali su naslutiti kako je ovaj seminar bio blagoslov crkvi i kako crkva

može nastaviti tamo gdje smo sada stali.

Nedjeljni seminar „Neka ni jedan od onih koje si nam dao ne propadne“ donio je posebnu atmosferu u moju crkvu. Bilo mi je ohrabrenje vidjeti koliko se braće i sestara odazvalo dolasku na seminar iako su unaprijed znali da će biti nešto „drugačije“ nego inače. Dopusćanjem da kao pojedinci razmislimo o sebi, pa onda kao dio lokalne crkve u grupama razmislimo o onom što vidimo oko sebe i onom što možemo dati od sebe, otvorilo mi je priliku saznati što pojedinci vide kao prioritet na kojem kao lokalna crkva trebamo raditi. Ujedno, vidjeti da pojedinci duboko i iskreno promišljaju o onom što oni mogu dati od sebe da zajedno budemo jasno svjedočanstvo za Krista u našem gradu ... MAJA

Za organizatore ovog iznimno blagoslovljenog vikenda ovo znači mnogo. Valja ići naprijed s ovakvim seminarima i u drugim regijama i crkvama s vjerom da Gospodin gradi svoju Crkvu. Domaćinima hvala za prepoznavanje korisnosti ovih seminara te za svu logistiku. ● T-I. Špičak/IBA/G



Riječ, molitva i slavljenje na konferenciji

Tradicionalna konferencija u Crikvenici

Ima nade!

Od 19. - 21. veljače održana je u WBB kući (negdašnji Life Center) u Crikvenici misijska konferencija *Ima nade!* Već tradicionalna konferencija, ove je godine održana jedanaesti put. Okupilo se preko 120 učesnika iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Slovenije, Njemačke i SAD-a. Ovo trodnevno druženje zamišljeno je kao duhovno ohrabrenje i poticaj na misiju Isusovih sljedbenika. U tu svrhu pozvana su trojica govornika. John Bowers (Florida, USA), Roko Kerovec (Zagreb) i Miroslav Balint-Feudvarski (Nova Gradiška).

Roko je govorio na temu Nasljedovanje Pavla – realni evangelizacijski život. U svom predavanju bavio se pitanjem motivacije: što je to što nas pokreće na evangelizaciju? Miroslav je govorio o Božjoj ljubavi kao našoj paradigmi, primjeru koji koristimo kada idemo u misiju. John Bowers govorio je dva puta. Najprije o koracima u izgradnji kr-

šćanske zrelosti. "Sasvim je u redu biti kršćanin star godinu dana. Ali nikako nije u redu ostati takav trideset godina za redom." A zatim o rastu u Kristu. Osnova za to je molitva. Pavao moli za druge i traži da se drugi mole za njega. Zreli kršćani imaju osjećaj hitnosti. Ono što nam je bitno ne odlazimo u beskraj. Evanđelje ne bi trebalo puzati niti hodati. Nikako ne sjediti. Pavao moli da Evanđelje trči!

Inspirirani Riječju, podignuti slavljenjem Boga i slušanjem čudesnih svjedočanstava nekih od učesnika, nakon tolikog obilja koje nam je Bog priuštio svojim Svetim Duhom – treba se vratiti u normalni život! "Ali ne", kako je poručio John Bowers: "Ovo je normalni život. Ne bi trebalo biti promjene kad se vratite kućama. Trebate biti istim intenzitetom fokusirani na Isusa. Na ono što On jest i na ono što On želi učiniti u vašem životu." ● **J. Šućura – Johnny/GC**

Siječanjski ekumenski susreti

'Daj mi piti!'

Molitvena osmina za jedinstvo kršćana u baptističkim crkvama u Hrvatskoj

Osam dana ("osmina, oktava") od 18. do 25. siječnja obilježeni su u nekim kršćanskim crkvama posebnim molitvama za jedinstvo svih kršćana. Začetnikom ovog pokreta smatra se američki anglikanski svećenik Paul Watson na čiji su poticaj g. 1908. prvi puta organizirali ovu osmodnevnu molitvu, premda su i prije postojale evangeličke molitvene osmine. Danas molitvene osmine organizira povjerenstvo "Vjera i ustrojstvo" Svjetskog vijeća crkava u suradnji s Katoličkom crkvom.

U Hrvatskoj se ekumensko zajedništvo Molitvene osmine njeguje od 1984., kada je održan prvi Molitveni hod po crkvama, među koje se uključila i Baptistička crkva u Zagrebu, tada na čelu s dr. Josipom Horakom. Od tada je prošlo 30 godina, ekumenske molitvene inicijative ponegdje su zaživjele s manjim ili većim uspjehom. Baptističke crkve u Republici Hrvatskoj, u skladu sa svojim statutima, samostalno i slobodno određuju svoj stav prema ovakvim ekumenskim gibanjima, kao i svoje eventualno sudjelovanje.

Ove su se godine u Molitvenu osminu uključile baptističke crkve u Zagrebu, Rijeci i Osijeku.

Razgovaralo se i molilo na temelju teme koju su izabrali i materijala koje su oblikovali kršćani iz Brazila: „Kaže joj Isus: 'Daj mi piti!'“ (Iv 4, 1-42).

Središnji ekumenski molitveni skup u BC Zagreb

Baptistička crkva u Zagrebu bila je u nedjelju 25. siječnja mjesto središnjeg ekumenskog molitvenog slavlja. Bila je to i posljednja postaja ekumenskog hoda u gradu Zagrebu. Molitveno-bogoslužni prostor, na radost domaćina, ispunili su vjernici različitih kršćanskih denominacija.

U ime domaćina, pastor Željko Mraz osvrnuo se uvodno na spomenuti ulomak iz 4. poglavlja Evanđelja po Ivanu, koji govori o susretu na zdenцу, te je vjernike podsjetio na to kako je Isus umoran od puta stao odmoriti se. Upitao je "jesmo li se mi umorili od našeg molitvenog puta?" Podsjetio je da Drugi vatikanski

Krštenje u Mačkovicu

Petero vjernika krštenjem posvjedočilo svoju vjeru

U nedjelju, 7. prosinca 2014., održano je krštenje u BC Mačkovec. Petero krštenika, četiri vjernice i jedan vjernik (Kaja Krhač, Sanja Vidović, Elvira Okreša, Tanja Filo i Josip Dodlek), svoje su živote predali Kristu i svojoj odluku potvrdili

činom krštenja. Krštavao je pastor Branko Kovačević. Svaki od krštenika susreo se s Božjom riječju na različit način, a o svojim su jedinstvenim životnim pričama svjedočili nekoliko dana prije na večernjem bogoslužju. Bio je to uistinu dirljiv trenutak

koncil prepoznaje ekumenizam kao pokret, nešto što se događa. No, čini se da danas tog pokreta nema, da je taj pokret postao previše institucionaliziran i ostao na razini klera, a premalo u stvarnosti. Na Isusovu putovanju događa se nešto predivno, događa se susret Isusa i Samarijanke. Isus traži od nje da mu da piti, a onda joj govori o vječnoj vodi, od koje se nikada neće ožednjeti, o vodi koja je izvor koji struji u život vječni. Mraz je podsjetio, kako je jedna od mnogobrojnih izreka u vremenu reformacije “ad fontes”, vratimo se na izvore, vratimo se k Božjoj Riječi, vratimo se na taj izvor. Silazeći pak s tog izvora punimo se duhovnom snagom, i sposobni smo vratiti se u društvo u kojem živimo i drugima postati izvorom vode. U susretu Isusa sa Samarijankom, ona postaje svjedok svoje narodu. I narod je povjerovao na njezinu riječ. Na kraju ljudi kažu “više ne vjerujemo zbog tvog svjedočanstva, već smo se uvjerali zbog onoga što smo čuli od Isusa. Mi znamo uistinu da je on Spasitelj svijeta.” Isus je jedini put do Boga, on je jedini Spasitelj. Volio bih da ova riječ potakne sve nas da budemo hrabri u našem svjedočenju za Isusa Krista u ovom svijetu u kojem živimo, te da naši odnosi, naše međusobno pomaganje, naš međusobni život, naše zajedništvo bude doista svjedočanstvo i onima koji u Boga ne vjeruju da kažu “možda je to prvi korak”,



Molitveni skup u Zagrebu

a da u onom drugom koraku kažu “da sada sam se uvjerio Isus Krist je moj spasitelj, moj Gospodin”. Neka bi taj susret s Isusom Kristom koji je živa voda bio uvijek iznova naš izvor koji nam donosi odmor, svježinu, želju da živimo i djelujemo u svijetu u kome smo pozvani služiti, u narodu u kojem živimo, da svi kršćani budu to svjedočanstvo da Isus Krist jest jedini Spasitelj svijeta, zaključio je Mraz.

Na skupu je govorio i tajnik Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog prof. dr. Jure Zečević, te predstavnik Srpske pravoslavne Crkve protojerej stavrofor Slobodan Lalić, kao i pastor Jasmin Koso iz Prote-

“ Neka bi taj susret s Isusom Kristom koji je živa voda bio uvijek iznova naš izvor koji nam donosi odmor, svježinu, želju da živimo i djelujemo u svijetu u kome smo pozvani služiti

stantske reformirane kršćanske Crkve u RH te prezbyter Evandeosko-pentekostne Crkve Danijel Berković. Okupljenima se kratko obratio i Stipe Zeba u ime grada Zagreba. Molitvenom ekumenskom slavlju nazočili su i predsjednik Povjerenstva za ekumenizam i dijalog Zagrebačke nadbiskupije mons. Zvonimir Sekelj, te članovi Povjerenstva mons. Zlatko Koren i Marija Znidarčić, koja je izvela kraći scenski prikaz na temu jedinstva, te domaći pastori Zdenko Horvat i Mihal Kreko.

Na ekumenskim molitvenim susretima u Rijeci i Osijeku sudjelovali su pastori Giorgio Grlj i Toma Magda. • IKA / GC



Pastori Nenad i Branko Kovačević te dr. Josip Surća s krštenicima

zbog kojeg je cijela crkva radošno slavila i Bogu zahvaljivala. Na svečanosti krštenja bili su prisutni i članovi obitelji krštenika te šira rodbina. Svi su oni također imali prigodu slušati poruku o prijateljstvu s Bogom i njegovom prihvaćanju svakoga onog koji se pokaje za svoje grijeha i odluči živjeti s njim. Uz mnogo glazbenih doprinosa, prekrasno zajedništvo u crkvi nastavilo se zajedničkim druženjem na ručku, kako bi svi vjernici proslavili Božje čudesno djelo spasenja i radovali se sa krštenicima. • N. Kovačević / IBA/GC



Pastor Grlj s krštenicima



Krštenik Damir Miletić

I krštenici i riječki vjernici iskoračili u nove izazove

Krštenjem u novi život

Nepunu godinu dana prije službenog otvorenja crkvene zgrade riječke Baptističke crkve u Krautzekovoj 76 održano je 16. rujna 1973., još u nedovršenoj crkvenoj dvorani, prvo krštenje.

Povijest ove crkvene zgrade zaključena je 11. siječnja 2015., opet krštenjem i istodobnim zadnjim okupljanjem riječkih baptističkih vjernika na ovoj lokaciji.

Pred oko tri stotine vjernika i gostiju, pastor Giorgio Grlj krstio je – prema crkvenoj godini, upravo na blagdan Krštenja Gospodinova – dvije nove vjernice i deset novih vjernika, redom sve mladih ljudi, koji i simbolično obilježavaju prijelomnu prekretnicu djelovanja riječkih baptista. Kršteni su: Lea Sečen, Ana Strbad, Dino Alitovski, Denis Dukić, Marko Dobutović, Mile Gačeša, Carlo Giorgio Grlj, Robert Ilišinić, Petar Marić, Damir Miletić,

Danijel Roksandić i Sanjin Roksandić.

Nakon pastorovih pozdravnih riječi, propovijed je održao glavni tajnik SBC u RH pastor Željko Mraz. Na temelju teksta iz Mt 3,13-17 govorio je o Isusovu krštenju, pojašnjajući potom detaljnije razloge zašto se vjernici daju krstiti. Oni time ispunjavaju Isusov nalog iz Velikog poslanja (Mt 28,19-20), a u simbolici krštenja naviješteno je cijelo evanđelje, Isusov život, smrt i uskrsnuće. Ispovijeda se vjera u Trojedinoga Boga – Oca, Sina i Duha Svetoga – te uspostavlja osobni odnos s Bogom, u poslušnom radikalnom predanju. Naglašeno je još nekoliko važnih

detalja: baptističko krštenje u pravilu se obavlja uronjenjem, što je živa simbolika uronjenja u Isusovu smrt, ali i u Kristovo uskrsnuće i novi život, uronjenje dakle u Krista u potpunosti čime vjernici ulaze u Božju obitelj, crkvu, izabrani narod Božji.

Ivan je “popustio” Isusu (Mt 3,15) i poslušao ga. “Popustiti Isusu nije znak slabosti. Popustiti Isusu znači ispuniti Božju volju”, naglasio je Mraz, dodajući zaključnu riječ krštenicima: “Pred vama je život posvećenja i život služenja. Ali pred vama su i iskušenja. Nemojte odustati. Bog je s nama.”

U poruci riječkoj crkvi, koja se danas posljednji put okuplja

u ovom prostoru, pastor Mraz naglasio je neizvjesnost, ali i vjeru u Božje vodstvo u novom iskoraku koji stoji pred crkvom “po kojoj se događa Božje kraljevstvo”. Po njoj neka se i događa “čin novoga stvaranja – stvaranja dobra u služenju potrebitima ovoga grada”.

Nakon propovijedi i pjesama koje je predvodio tim za slavljenje te nastupa zbora riječke crkve i nekoliko solističkih izvedbi, pastor Grlj krstio je krštenike koji su prethodno ispovjedili svoju vjeru i vjeru Crkve.

Molitvu pri rukopoložanju krštenika predvodio je dopredsjednik SBC u RH pastor Ladislav Ružička, a rukopoložanje starije crkve.

Večeru Gospodnju predvodio je predsjednik SBC u RH pastor Toma Magda.

Prodana je stara crkvena zgrada, ali ne i crkva. Riječki baptistički vjernici nastavljaju se okupljati u novouređenom prostoru u Pastoralnom centru “Riječ i život”, u Primorskoj 2 na Zametu. ● RK/IBA/GC

Molitveni tjedan SBC u RH

'U Riječi i molitvi'

Molitveni tjedan svih baptističkih crkava u Republici Hrvatskoj održan je od 5. do 11. siječnja 2015. Molitvene materijale za temu tjedna “U Riječi i molitvi” pripremio je karlovački pastor Ladislav Ružička.

Tijekom Molitvenog tjedna nastavljeno je i s praksom međusobnog materijalnog potpomaganja. Tako su prikupljana sredstva za projekt dovršenja uređenja crkvene zgrade BC Dubrava. Vjernici BC Dubrava kupili su zgradu u ovom istoč-



Trenutni radovi i budući izgled zgrade BC Dubrava

nom zagrebačkom naselju i rekonstruirali glavnu crkvenu dvoranu u kojoj se sastaju.

Sada su u rekonstrukciji prvoga dijela zgrade i pročelja. ● GC

Riječki baptisti na novoj adresi

Održano prvo redovno bogoslužje u riječkom Pastoralnom centru

Nakon dva mjeseca od prodaje stare crkvene zgrade na Vojačku (Trsat) i intenzivnih radova na dovršenju bogoslužnog prostora u Pastoralnom centru na Zametu, vjernici Baptističke crkve Rijeka, zajedno s prijateljima i gostima, održali su 18. siječnja prvo bogoslužje u novom Pastoralnom centru "Riječ i život".

Gradnja Pastoralnog centra započela je prije jedanaest godina (2004.) i odvijala se u fazama, a financirana je početno dugoročnim kreditom koji je vraćen vlastitim sredstvima od prodaje zgrada u Fužinama i na Trsatu, a znatno su pripomogle i donacije vjernika uglavnom iz Walesa i Njemačke. Trenutno se radi na postavljanju završnog pokrova i uređenju dijela prostora kako bi se mogle odvijati redovite aktivnosti crkve: bogoslužja, vjeronauk i crkveni ured. Na središnjoj etaži Pastoralnoga centra uvedeno je i grijanje, čime je omogućeno redovito odvijanje crkvenih aktivnosti.

Prvo je bogoslužje u novom prostoru obilježeno radosnim slavljem Božjega naroda, što je posebice došlo do izražaja u pjesmama. Propovijedao je pastor BC Rijeka Giorgio Grlj, podsjetivši na riječi zapisane u knjizi Izaije proroka: *Ne spominjite se onog što se zbilo, nit' mislite na ono što je prošlo. Evo, činim nešto novo; već nastaje: zar ne opažate?* (Iz 43, 18-19) U programatskoj je propovijedi ocrtao obrise onoga što nastaje, a još nije u potpunosti vidljivo: 1. Orijentacija crkve mora biti na ljude koji crkvu okružuju. Crkva ne smije biti sama sebi cilj; 2. Crkva mora istražiti, naučiti i primijeniti sve oblike evangelizacije, brinuti za slabe, marginalizirane i odbačene te biti prikladno uključena u

PASTORALNI CENTAR RIJEČ I ŽIVOT ■ POVIJESNI DAN ZA BAPTISTIČKU CRKVU

Održano prvo bogoslužje u novoj crkvi na Zametu

Veliki broj vjernika u potpunosti je ispunio bogoslužni prostor, uređen na jednoj etaži novogradnje. Prvi susret baptističke zajednice u toj crkvi bio je vrlo svečan

RIJEKA » Za riječku Baptističku crkvu jučer je bio povijesni dan. Nakon dugih godina truda ove crkve reformacijske baštine da izgradi svoj novi sakralni prostor, jučer je u njihovoj novoj crkvi na Zametu, u Pastoralnom centru »Riječ i život« održano prvo bogoslužje. Okupio se velik broj vjernika i u potpunosti ispunio bogoslužni prostor, uređen na jednoj etaži novogradnje. Prvi susret cijele baptističke zajednice u tom prostoru bio je upravo na jučerašnjem bogoslužju i bilo je vrlo svečano, s puno molitvi i pjesama, okrenuto budućnosti.



Pastor Giorgio Grlj pred okupljenim članovima zajednice u novoj crkvi



I riječki "Novi list" popratio je događanje

Riječki vjernici u novom bogoslužnom prostoru

“Evo, činim nešto novo; već nastaje: zar ne opažate?”

društvena gibanja; 3. Taj zadatak moraju preuzeti mladi ljudi, nekontaminirani "duhom Egipta", koji kreću put "obećane zemlje"; 4. Pastoralni model crkve mora biti zamijenjen timskim radom, jer je jedino to jamstvo da se uz Božju pomoć počne misliti i živjeti drugačija crkva, koja nije od svijeta izolirana, nego svijetu služi.

Bogoslužju su prisustvovali, a i nakon bogoslužja i pristizali susjedi Pastoralnog centra koji su sa zanimanjem razgledavali još u cijelosti nedovršenu zgradu. U planu je početkom proljeća organizirati Dan otvorenih vrata kako bi se susjedi i zainteresirani mogli u što većem broju upoznati s Pastoralnim centrom i planovima njegove upotrebe. Jer, u konačnici, Pastoralni centar i nije građen za baptiste, nego za ljude koji trebaju susret s Bogom i ljudima, a vjernička zajednica želi im u tome svesrdno poslužiti. • IBA / GC



Pobjednici turnira

Stolnotenisači u Siraču

U Siraču održan tradicionalni novogodišnji turnir

Svaka nova godina u Baptističkoj crkvi "Sion" u Siraču započinje već tradicionalnim turnirom u stolnom tenisu koji, prve subote u novoj godini, organiziraju mladi uz suradnju sa Stolnoteniskim klubom "Sirač".

Turnir je i ove godine privukao velik broj stolnotenisača u dobi od 9 do 65 godina i upravo je ta razlika u godinama bila ovaj puta nešto posebno za sve sudionike. Sama činjenica što se turnir odvija u prostoru crkve bila je za sve goste potpuno nova situacija u kojoj su se svi ponašali s punim poštovanjem. Druženje je započelo zajedničkim doručkom, upoznavanjem

i kratkom porukom iz Božje riječi koju je podijelio pastor daruvarske baptističke crkve Ivan Špićak.

Razigravalo se u dvije skupine, svatko sa svakim na dva dobivena seta. Bilo je tu puno smijeha, malo suza, ali nadasve jako zanimljive igre. Nakon devet sati igranja otkrili su se i pobjednici turnira. U finalnom je meču Nenad Ježinić iz Lipika pobijedio Marinka Smolu iz Daruvara (3:0), dok je u meču za treće mjesto Igor Sigeći iz Brekinske pobijedio istim rezultatom Ivana Špićaka iz Daruvara.

Priznanje za fair play igrača pripalo je najmlađem sudioniku turnira, devetogodišnjem Mihaelu Malini iz Sirača.

Turnir je i ove godine bio puno više od samog natjecanja. Druženje, upoznavanje, smijeh, igra - sve je to povezivalo igrače i gledatelje. Pokazalo se da godine nisu nikakva prepreka u ostvarenju ciljeva, a iskustvo i smirenost bili su daleko jači od mladosti i entuzijazma.

Domaćini se, kao i gosti, već sada vesele ponovnom susretu na sljedećem izdanju stolnoteniskog turnira u Siraču. •

SIBA/IBA/GC

In memoriam

John David Hopper

New Orleans, 30. 11. 1934. – San Antonio, 10. 1. 2015.

U San Antoniu (Texas, SAD) preminuo je u 80. godini, nakon duže bolesti, Dr. John David Hopper, dugogodišnji američki baptistički misionar u europskim zemljama iza negdašnje "Željezne zavjese", profesor crkvene povijesti i predsjednik *Baptističkog teološkog seminara* (*Baptist Theological Seminary*) u Rüşchlikonu (poslije preseleženom u Prag, a danas djeluje u Amsterdamu). Desecima godina bio je vezan uz baptistički rad u negdašnjoj Jugoslaviji.

Njegov otac John Ora Hopper, koji se vjenčao s Murrell Richardson, služio je kao pastor *Zoar Baptist Church* u Baton Rougeu, Hooper Road, gdje je mladi John odrastao zajedno sa sestrom Ruth i bratom Thomasom. Diplomirao je iz područja glazbenog obrazovanja na *Southeastern Louisiana State University* u Hammond.

Tijekom ljetnih raspusta, a i cijelu godinu nakon koledža proveo je kao misionar na Kubi, radeći kao pastor i voditelj crkvenog zbora. Ondje je tečno usvojio španjolski i iskazao interes za rad s ljudima iz različitih kultura. Tijekom života na-

učit će i brojne europske jezike: njemački, francuski, talijanski, ruski, rumunjski i tadašnji "srpsko-hrvatski", čak i esperanto. Slijedi boravak u Kaliforniji, na *Golden Gate Baptist Theological Seminary*, gdje stječe bakalaureat iz teologije. Godine 1958. ondje upoznaje i JoAnn Wells, svoju buduću suprugu. Iste su godine i vjenčani. Potom nastavlja svoje obrazovanje na *Southwestern Baptist Theological Seminary* na kojemu stječe magisterij teologije te poslije i doktorat filozofije iz područja crkvene povijesti.

Godine 1965. odlazi sa suprugom u Europu kao baptistički misionar. Do 1970. poučava crkvenu povijest i rad s mladima na *Baptističkom teološkom seminaru* u Rüşchlikonu (Švicarska) a potom predano i zauzeto djeluje u baptističkim crkvama diljem Istočne Europe. Godine 1970. seli se u Beograd, s namjerom predavanja na *Baptističkoj teološkoj školi* u Novom Sadu. Zbog nemogućnosti ishodovanja trajne vize, odlazi u Salzburg odakle često putuje u Novi Sad. Predaje crkvenu povijest, misiolo-



Sa suprugom JoAnn (2013.)

“Sama činjenica što se turnir odvija u prostoru crkve bila je za sve goste potpuno nova situacija



Na otvorenju crkvene zgrade BC Rijeka (1974.)

giju i rast crkve, a uspješno uči i jezik.

Godine 1976. postavljen je predstavnikom (fraternal representative) američkoga južnobaptističkog *Inozemnog misijskog odbora* (*Foreign Mission Board*). Bio je poveznicom između američkih baptističkih crkava i istočnoeuropskih baptističkih saveza, skrbeći se za napredak baptističkog rada u komunističkim zemljama te posredujući u transferu financijskih pomoći za misijsko djelovanje, izgradnju bogoslužnih prostora, kao i za teološko obrazovanje domaćih studenata teologije i pastora. Godine 1970. Hopperovi sele u Beč, sada već s tri sina, Johnom Davidom Jr., Joel Andrewom i Timothy Keithom. Na poziv Seminara, vraća se u Rüschlikon 1988., kada je postavljen za predsjednika, na kojoj službi ostaje do 1997. Vodi instituciju u burnom razdoblju smanjenja financijske pomoći iz SAD-a i konačnog preseljenja škole u Prag godine 1995., od kada ona djeluje pod ingerencijom Europske baptističke federacije i pod novim nazivom *Internati-*



Dr. Hopper i dr. Horak u BC Rijeka (1974.)

onal Baptist Theological Seminary.

U međuvremenu, godine 1992., u tijeku crkvenopolitičkih i teoloških previranja između američkog Južnobaptističkog saveza i Svjetskog saveza baptista, Hopper napušta *Foreign Mission Board* i priključuje se drugoj baptističkoj organizaciji, *Cooperative Baptist Fellowship*, u kojoj djeluje do 1997., kada je umirovljen. Od 1999. do kraja života živi u San Antoniu i članom je *Trinity Baptist Church*.

Kao crkveni povjesničar, dr. Hopper inicirao je istraživanja jugoslavenske baptističke povijesti. Tijekom predavanja u novosadskoj Baptističkoj teološkoj školi organizirao je prikupljanje i arhivsko sređivanje povijesne građe, kao i pisanje seminarskih i diplomskih radova s tematikom iz ovdajne baptističke povijesti te održavao prigodna predavanja. Prikupljena građa poslužila je i kao temelj za njegovu doktorsku disertaciju (1977.), naslovljenu *A History of Baptists*



Kao predsjednik BTS Rüschlikon (1991.)

in Yugoslavia 1862-1962. Ona predstavlja dotad najiscrpniji i najsustavniji rad iz toga područja, koji je ostao nezaobilaznim temeljem za svako daljnje slično istraživanje. Potom 1982. objavljuje i dopunu disertaciji, članak *Baptist Beginnings in Yugoslavia*, važan rad koji se temelji na naknadno pronađenoj građi. Priredio je još nekoliko radova i analiza internog karaktera. Godine 1998., saznajući da je u pripremi rad o povijesti baptista na hrvatskom prostoru, javio se autoru naglasivši da je "vrlo sretan što hrvatski baptisti sada posvećuju pažnju svojoj bogatoj baštini i nastoje je otkriti". Osim proučavanja povijesti baptista kod južnoslavenskih naroda, bavio se i istraživanjima povijesti anabaptističkih gibanja u europskim zemljama.

U povijesti baptista u Hrvatskoj dr. Hopper ostat će zabilježen i kao čovjek koji je simbolično otvorio novu crkvenu zgradu riječke Baptističke crkve 19. 5. 1974. Četrdesetak godina poslije, 11. 1. 2015., u toj će zgradi biti održano posljednje bogoslužje prije preseljenja riječkih baptista u novi prostor. Dr. Hopper preminuo je – gotovo simbolično – dan prije, kao čovjek koji je smireno i potpuno svoju "trku dovršio" (2 Tim 4,7).

Poslije njega ostaju supruga i sinovi s obiteljima, kao i brojni vjernici diljem svijeta na čije je živote utjecao. ● rk/GC

Bosna i Hercegovina

Aktivnosti kršćanske organizacije Wave i Baptističke crkve u Tuzli

Tečaj engleskog jezika

Od 17. do 31. 1. 2015. održan je u Tuzli jedan od najvećih edukacijskih programa organizacije Wave. Na intenzivnom tečaju engleskog jezika, koji je pohađalo 200 polaznika, organizacija Wave promovirala je važnost pomirenja među narodima, služenja onima koji su u potrebi te volontiranja. Za većinu polaznika ovo je bilo prvi put da uđu u zgradu neke protestantske crkve. Za Baptističku crkvu u Tuzli ovo je bila prigoda da služenjem podijele i svjedočanstvo o Isusu Kristu. Na tečaju su većina volontera bili članovi Baptističke crkve u Tuzli. Osim Tuzlaka, među volonterima su bili i gosti iz Srbije, Hrvatske, Mađarske, Velike Britanije, Irske, Rusije i Poljske. Tijekom cijeloga projekta ugođaj je bio izuzetan. Jedan broj polaznika došao je i na bogoslužja koja crkva ima četvrtkom, a preko 50 polaznika priključilo se projektima služenja u Domu za djecu, školi za djecu s posebnim potrebama i Domu penzionera. Wave je zahvalan svima koji su nas podržavali u molitvama.

Pastor Željko Puja u Poljskoj

Od 3. do 10. 2. 2015. pastor Baptističke crkve u Tuzli Željko Puja gostovao je u Poljskoj. Ovaj je posjet organiziran na poziv pastora Mateusza Wicharya koji je predsjednik poljskog Saveza baptista i poljskoga Evandeoskog protestantskog vijeća. Osim susreta s Wave volonterima, pastor Željko Puja predavao je i na sastanku studentske organizacije te održao seriju predavanja i propovijedi u najvećoj poljskoj baptističkoj crkvi u Bjelovstoku. Na Baptističkom teološkom fakultetu u



Opuštena atmosfera na tečaju



Domaćin i gost



Novi počeci u Srebrenici

Warszawi pastor Željko predavao je o psihologiji i praktičnoj teologiji. Ovaj kratki boravak uključio je i posjete crkvama u Gdansku i Sopotu, a zadnjega dana boravka u Poljskoj Željko Puja susreo se i s Wave volonterima iz drugih denominacija te propovijedao u "Crkvi Božjoj u Kristu" u Warszawi. Glavni cilj ovoga posjeta bio je ohrabrivanje budućih misionara iz Poljske koji bi željeli služiti u BiH ili volontirati na Wave projektima u drugim zemljama. Već sada možemo reći da je posjet bio uspješan te da će biti velikim blagoslovom za misiju u BiH.

Wave misija u Srebrenici

Kršćanska organizacija Wave, koja već preko sedam godina djeluje u gotovo svim zemljama Balkana i šire, započela je projekt u Srebrenici. To malo mjesto u istočnoj BiH već je 20 godina simbol ratnog zločina, nacionalizma, mržnje i svih strahota koje rat može donijeti. Masakr koji se dogodio u Srebrenici ostavio je rane na srcima mnogih ljudi. Tijekom ljeta 2014. volonteri organizacije Wave imali su posjet Srebrenici kada su osjetili potrebu da ondje organiziraju aktivnosti tijekom cijele godine. Početkom listopada 2014. volonteri su pozvani služiti u centru za djecu u Potočarima. Wave je ovu mogućnost prihvatio izuzetno ozbiljno i od tada njihovi volonteri odlaze u Srebrenicu svakog ponedjeljka. Tijekom kolovoza 2015. Wave planira intenzivni edukacijski projekt na kojem će sudjelovati pedesetak polaznika iz Srebrenice i Bratunca. Molite se da ovaj projekt bude uspješan. Baptistička crkva u Tuzli organizira redovne molitve za uspjeh rada naših volontera u Srebrenici. • T. Deak/GC



Dječja božićna svečanost

Srbija

Kršćanski rad među Romima

Branimir Bajer, baptistički propovjednik rodom iz Vukovara koji od 1967. živi u Njemačkoj, a danas u Švicarskoj, tijekom cijeloga svoga života u dijaspori angažiran je u kršćanskom radu među iseljenicima s područja negdašnje Jugoslavije. Prije desetak godina obratio se u Švicarskoj jedan od pripadnika romske nacionalnosti, rodom iz Srbije. B. Bajer upoznao se s njegovom rodbinom u Beču

i obilazio ih više puta godišnje. Neki su od njih prihvatili evanđelje te je u razdoblju od 2008. do 2013. kršteno pedeset romskih vjernika. Kako su neki od njih poželjeli svjedočiti i svojoj rodbini u domovini, posljednjih nekoliko godina B. Bajer više puta godišnje putuje i u Srbiju. Poruka evanđelja naišla je i ondje na plodno tlo te je 21. 9. 2013. održano u Prvoj baptističkoj crkvi u Beogradu

krštenje jedanaest vjernika Roma, uglavnom stanovnika naselja "Muzička kolonija" kod Obrenovca. Krštavao je Branimir Bajer.

Početkom svibnja ove godine planira se još jedno veće krštenje.

U siječnju je (4. 1. 2015.) održana i dječja božićna svečanost u prepunom mjesnom domu "Koloniji" u Obrenovcu, isključivo s djecom novoobraćenih Roma. • GC



Kandidati za krštenje 21. 9. 2013. Lijevo pastor Dane Vidović, desno Branimir Bajer.

Tragična smrt pastora Čvorovića U Srbiji ubijen pastor Crkve Božje

Pastor Crkve Božje u Beloj Crkvi (Srbija) Miroslav Čvorović poginuo je 12. 3. 2015. u beogradskom naselju Glogonjski Rit.

Vozivši se kući zastao je na putu, vjerojatno u nastojanju da pomogne čovjeku koji je pokušavao izvući automobil iz jarka. Nije znao da je to ubojica koji je neposredno prije toga ubio taksistu u tom automobilu. Usmrtivši i pastora Miroslava, uzima njegov automobil i bježi, ali je poslije uhićen.

Pastor Čvorović rođen je 1. veljače 1976. Odrastao je na beogradskim ulicama bez roditelja. Godine 1995. "slučajno" dolazi do kršćanskog kluba Crkve Božje u gradu gdje čuje za Isusa. Bog mu postaje otac koga nema, a crkva obitelj. Uvijek pozitivan i spreman na ohrabivanje čak i kada je njemu bilo najteže. Kako nije završio srednju školu, Miroslav Radanović, biskup Crkve Božje u Srbiji, prima ga k sebi i pomaže mu u školovanju te ga i poučava propovijedanju. Sa suprugom Asenetom imao je kćeri Sonju i Ninu. Prošle je godine rukopoložen za pastora Crkve Božje u Beloj Crkvi.

U nastojanju da se pomogne njegovoj obitelji, Crkva Božja u Hrvatskoj prikupljat će dragovoljne priloge koji će biti proslijeđeni obitelji pastora Miroslava. Svoje dragovoljne priloge možete slati na račun: Crkva Božja u RH, Vinkovci, Kralja Zvonimira 66a, IBAN: HR5623400091110132599 (s naznakom: "Za obitelj Čvorović"). • IBA/GC

Razgovor s Franjom Špičakom, umirovljenim pastorom BC Sirač

Moje je srce oduvijek gorjelo za naviještanje evanđelja!

Biblija i mnoge knjige, bolest, štake, vatra u peći, kolači i narezane jabuke, sati promišljanja i pripremanja propovijedi, srce za misiju i molitva ...

Nalazimo se u dnevnoj sobi jednog pastorskog bračnog para koji je mnoge godine svoga života proveo služeći evanđeljem i gostoprimstvom mnogima. Sada, u bolesti, u invalidskoj mirovini te u poznijim godinama domaćina, ovaj je dom često pust, bez posjeta i poluprazan. Nekoć nikada nije ovako izgledao. Danas su tu na zidovima obiteljske fotografije devetero unučadi i djece koja žive i služe u različitim crkvama. Ove fotografije svjedoče o lijepim trenucima obitelji koja je predana u službi Gospodinu. Ugodan dom pastora Franje Špičaka i njegove supruge Đurđice, Biblija i mnoge knjige, bolest, štake, vatra u peći, kolači i narezane jabuke, sati promišljanja i pripremanja propovijedi, srce za misiju i molitva ... sve je to tek djelić onoga što smo osjetili u razgovoru s ovim dragim ljudima i pokušali prenijeti čitateljima *Glasa crkve*. S Franjom Špičakom razgovarao je naš dopisnik iz Sirača.

■ Brate Franjo, kažite nam kad ste rođeni i nešto o svojim roditeljima.

Rođen sam 8. studenoga 1949. u Siraču. Moji su roditelji bili Franjo i Danica. Tata je bio u vodstvu crkve, služio je propovijedajući i radio s mladima. Bio je omiljen propovjednik poznat po kratkim i dobrim propovijedima, a također je obavljao službu crkvenog blagajnika. Putovao je posjećujući druge crkve, a često su ga pratila druga braća, sestre i mladi. No u mojim ranim godinama, po završetku osmoljetke,

usred bolesti i nesreće na poslu tata je ostao nepokretan invalid i nije više mogao odlaziti ni u crkvu. No, neizostavno se hranio riječju slušajući propovijedi brata Horaka na TWR Monte Carlo. Mama je bila vjerna žena koja je sve vrijeme brinula za tatu, za nas djecu i kućanstvo, radeći u nadnicama. Bili smo siromašna obitelj u kojoj tata nije mogao gotovo ništa privrediti.

■ Kakvo je bilo vaše djetinjstvo? Vaša mladost? Kada ste se obratili?

Velik je blagoslov imati oba roditelja obraćena i vjerna Bogu. Mi smo imali taj blagoslov. Rasli smo od djetinjstva u nedjeljnoj školi koja je okupljala velik broj djece. Obratio sam se u zanimljivim okolnostima. S petnaest sam se godina našao s prijateljima na mjestu gdje nisam trebao biti. Bila je to zabava – seoska igranka na kojoj su se dečki potukli. Poletjele su boce i jedna je prošla pokraj mene dok sam stajao uz vrata. Bio mi je to znak Gospodnji: “Tvoje mjesto nije ovdje!” Vrativši se kući pao sam na koljena i u potpunosti predao svoj život Isusu, želeći mu predano služiti. Bilo je to 1964. Poslije sam na evangelizaciji pastora Martina Hlastana javno posvjedočio svoje predanje Kristu. Propovjednik Josip Horvat krstio me godine 1965. u daruvarskoj baptističkoj crkvi.

■ Kada ste počeli propovijedati?

Od sedamnaeste godine počeo sam propovijedati po malim zajednicama, a prvi je put to bilo



U razgovoru za Glas Crkve

u Doljanima pokraj Daruvara. Na to me potaknuo starješina naše crkve brat Vencl Zeman. U to je vrijeme bilo puno mladih i djece u crkvi, braća su propovijedala izmjenjujući se, a misijski se mnogo radilo. Crkva mi je značila sve, želja mi je bila dosegnuti druge ljude evanđeljem i dijeliti biblijske traktate, svjedočiti i živjeti evanđelje. Često smo sjedali na bicikle i polazili na misiju dijeleći literaturu i svjedočeći. Kako sam radio u Daruvaru u pekari, stanovao sam ondje. Veliki napredak u duhovnom smislu Bog mi je omogućio po tadašnjem pastoru u Daruvaru Martinu Hlastanu. Već sam tada želio u biblijsku školu, no nisam

mogao zbog služenja vojske. Poslije sam morao samostalno mnogo proučavati i učiti iz dobrih knjiga ili slušajući i polazeći neke seminare novosadske Baptističke teološke škole koje su u Daruvaru organizirali Rut Lehotsky i Ondrej Franka.

■ Recite nam nešto o vašem braku, o supruzi, kako ste se upoznali, kakve ste poglede imali na služenje u crkvi?

Još u ranim danima poznao sam djevojku koja je s mladima često odlazila na misijsko polje, išlo se biciklima. Poslije se dogodila ljubav. Kao zaručnici, već smo s bratom Zemanom redovito posjećivali Viroviticu i

“Djeca su nam dar Božji! Predajući se Bogu, pouzdali smo se u riječi „Vjeruj u Gospoda Isusa i spasić te ti i sav tvoj dom“ te nikada nismo sumnjali u obraćenje naše djece. Djeca su nam blagoslov, jer ih je Gospodin od mladosti imao u svojoj službi i time smo i mi blagoslovljeni.



Sa suprugom, sinovima i unučadi

Bogdanovac. Brat Zeman imao je, kao crkveni starješina, veliki utjecaj na nas. Poticao je mlade u službu, bio je šaljivdija, ali je svojim djelovanjem utjecao na mnoge. On nas je i vjenčao 6. veljače 1971. U vrijeme prije odlaska u Australiju redovito smo posjećivali i služili u našoj crkvi u Kutini.

Supruga mi je uvijek bila podrška, kao što je to i sada. Nosila je, zapravo, jednaki teret službe kao i ja, oboje nas je Gospod pozvao u službu. Uz moje sve obveze na poslu i u misiji, supruga je više preuzela brigu o djeci i njihov podizala. Kuća nam je uvijek bila puna ljudi, mladih i prijatelja, a supruga je doista imala dar gostoprimitva i služenja. Preko dvadeset godina bila je vodeća sestra u crkvi i nezamjenjiva kuharica na konferencijama i mnogim svadbama. Vodila je pjevanje u crkvi. Nije moguće prebrojati mnoštvo koje je prespavalo u našoj skromnoj kući. Jednostavno, do danas smo bili zajedno u misiji, svjesni da nas Gospodin može koristiti u našim slabostima i ograničenjima.

■ Što vam znače djeca?

U braku smo dobili tri sina, sva su trojica rođena u Australiji: Nathanael Franjo, Timothy Ivan i Andrew Peter. Djeca su

nam dar Božji! Predajući se Bogu, pouzdali smo se u riječi „Vjeruj u Gospoda Isusa i spasić te ti i sav tvoj dom“ te nikada nismo sumnjali u obraćenje naše djece. Djeca su nam blagoslov, jer ih je Gospodin od mladosti imao u svojoj službi i time smo i mi blagoslovljeni. Veseli nas vidjeti ih sve kako služe Gospodinu i molimo za svu našu unučad neka ih Gospodin silno upotrijebi u svom radu. Nismo bogati materijalno, ali djeca su nam doista blago koje imamo. Veselimo se svakom rijetkom obiteljskom okupljanju. U početku nije sve vidljivo i jasno, ali poslije vidimo Božju providnost u svemu!

■ Zašto ste otišli u Australiju i što ste ondje radili?

Onda se činilo kako su razlozi za odlazak bili samo ekonomski, jer nisam imao posao. Radio sam sezonski i teško smo živjeli prve godine braka. Srednju sam školu tada dovršavao sam se financirajući. Supruga je u Australiji imala ujake pa smo tako na njihov poziv otišli 14. 3. 1973. iz Sirača u Sidney. Danas znam kako su razlozi bili mnogobrojni, osim onih financijskih. Naučili smo engleski, a meni u službi i danas ovo mnogo znači što se mogu služiti kvalitetnom

engleskom literaturom. Radio sam svakodnevno kao vješt tarsarski majstor te smo mogli kupiti kuću, gdje smo podizali naših trojicu sinova. Svi imamo dvojno državljanstvo. No veselilo me što smo se odmah ondje mogli uključiti u misijski rad. S bratom Perom Crnkovićem služili smo među ljudima iz bivše Jugoslavije. On je bio pastor ruske crkve, a mi smo posjećivali pentekostnu crkvu i ondje služili. Godine 1975. otvorili smo zajedno našu baptističku crkvu, u kojoj se okupljalo nas oko 45 odraslih plus djeca. Sastajali smo se u ogromnoj zgradi Stanmore Baptist Church koja je imala još jednu zgradu za rad s djecom, gdje je bilo oko 2000 djece. Posjećivali smo baptističke crkve u Melbournu, gdje je služio brat Milivoj Berlančić, te u Adelaidu i pentekostnu crkvu u Canberru gdje je služio brat Gamoš. Povratak nismo uopće planirali, sve do našeg posjeta Siraču godine 1979. kada su se vjenčali moj brat i Đurđicina sestra.

■ Kako ste prepoznali da vas Gospodin poziva natrag iz Australije?

Za našeg posjeta Siraču, šest smo mjeseci služili po crkvama u našem okruženju. Braća Vencel

Zeman, Josip Juraić i Antun Rambousek prepoznali su nas i pozvali nas natrag, iskazujući veliku potrebu u crkvi i okruženju. Pozvali smo ih na molitvu, što smo učinili i s četrdesetak okupljenih na dočeku nove godine po povratku u Australiju. Tu smo ih sve šokirali, jer su oni vidjeli potrebu u Australiji. No, doista su svi molili. Usred svega toga naša se kuća našla na području za koje se promijenio urbanistički plan i trebali smo je prodati, jer je na toj lokaciji zemljište bilo prenamijenjeno za gradnju velikih stambenih zgrada. Ovo smo doživjeli kao odgovor na molitve pa smo poput Gideona rekli: „Gospodine, uspijemo li prodati kuću i dobiti novac do šestog mjeseca (zbog okolnosti djece i škole), mi ćemo se vratiti!“ Bog nam je to pokazao i ranije, jer se kuća prodala dva mjeseca prije i tako smo se vratili 23. lipnja 1981. avionom, a naše su stvari došle brodom. Planirali smo graditi kuću u Siraču, no zbog duhovnog rada i potrebe smještaja odlučili smo kupiti ovu staru kuću u kojoj smo i danas. Kako nisam imao socijalno, trebao sam se zaposliti, a sirački „Suvenir“ tada je primao radnike i tako sam započeo dugogodišnji rad u „Suveniru“.

■ **Znamo da je vašim dolaskom u Sirač snažno ožvijen duhovni rad ne samo u Siraču, nego i u cijelom okružju. Znamo kako su se u godinama vaše službe događale mnoge evangelizacije i krštenja. Kažite nam nešto o tome.**

Rukopoložen sam za đakona 1983. a za pastora 1985. Služio sam mnogo u crkvi i okružju i šire. U Jugoslaviji sam bio u Izvršnom odboru Saveza, a po osnivanju hrvatskog Saveza također sam bio u vodstvu tijekom više mandata. Uz moj posao bili smo toliko angažirani u misijskom radu da i sam ne mogu razumjeti kako je sve to bilo moguće. Zapravo, rijetko kad sam bio kući. Bog je nas malene upotrebljavao moćno i događale su se mnoge evangelizacije, kućne grupe i proučavanja, okružje je bilo jako, a crkve povezane. U siračkoj crkvi imali smo jako lijepe odnose u vodstvu i velika je podrška dolazila od brata Miroslava Nadaždija koji je i sam predano služio u misiji. Bračni parovi s djecom okupljali su se zajedno i imali zajednički cilj, misijski djelovati i kršćanski živjeti. Mnoga su se krštenja dogodila u Daruvaru, Pakracu, Siraču, a najveće krštenje, u razdoblju poslije Martina Hlastana, bilo je na Uskrs 31. 3.1991. u Daruvaru kada sam krstio 24 krštenika, od kojih su posebnu radost donijele cijele obraćene obitelji. U to vrijeme nije bilo rukopoloženih đakona i starješina te sam dijelio Večeru Gospodnju u Požegi, Daruvaru, Siraču, Pakracu, Koreničanima, Voćinu, Ilmadvoru, Rašenici, Kapincima, Grubišnom polju,



Na Godišnjoj skupštini SBC u RH (2010.)

Lozanu i u Slatini, posjećujući crkve ili stariju braću i sestre u tim mjestima.

Bogatstvo crkve bila je želja da se misijski dosegnu drugi, Duh Sveti pokretao je mnogo mladih, išli su vlakom, svirali, pjevali, mnogo je glazbenika bilo koji su radosno pratili propovjednike. Sada nekako izgleda kako su tada dani bili duži, pa ipak mislim da je postojao kod mnogih veći žar i predanost Kristu. U to smo vrijeme s glazbenom grupom iz Daruvara, u kojoj su pjevali i svirali brat Ladislav Ružička s Melanijom te Zdravko Konecky, održavali mnoge evangelizacijske skupove i u Vojvodini.

■ Kako su ratne godine utjele na sav ovaj duhovni rad i vašu službu?

Dogodila se veća glad za duhovnim, naši su mladi bili aktivni, mnogi koncerti grupe "Sion" Sirač donosili su blagoslove posvuda. Bog se brinuo za nas na poseban način. Njegova se providnost očitovala u tome da smo mi bili jedini u Siraču koji smo znali engleski. Moja je supruga

po dolasku UNPROFOR-a bila prevoditelj, a poslije se zaposlila u kuhinji za Kanađane i Argentine. Uspjela je zaposliti mnogo žena iz Sirača, ali i iz drugih mjesta. Kako smo do tada doista skromno živjeli, nastale su godine u kojima nas je Gospodin doista hranio preko ove vojske. Ja sam, uza svoj posao u "Suveniru", popravljao ljudima krovove oštećene od granatiranja i raketiranja. Duhovni rad nipošto nije stao. Zapravo, djelovalo se misijski u drugim okolnostima te sam i sâm bio suočen s mnogim izazovima, ali nas nikada nije ostavio Bog naš!

■ Kako ste nakon mnogo godina rada u sekularnoj firmi prešli u punovremenu službu i misijsko društvo "Evangelje u svaki dom"?

Bio je to velik korak, ali uslijedio je nakon svega mog angažmana u misiji. Moje je srce oduvijek gorjelo za naviještanje evanđelja i misiju te sam prihvatio ovu službu sretno, sa željom da svaki dom Hrvatske sazna poruku evanđelja. Bila je to pred Bogom također velika odgovornost. Organizirali su se mnogi timovi po crkvama, otvorile se nove mogućnosti za misijski rad. Danas ova misija djeluje u Hrvatskoj pod imenom „Svaki dom“ i nastavlja dalje s novim mogućnostima i načinima rada te s novim ljudima koji su od samih početaka moga djelovanja bili vrlo aktivni i nosili ovaj rad. Preko šezdeset ljudi postalo je kršćanima i aktivnim članovima lokalnih crkava preko misije "Evangelje u svaki dom", a stotine su ih završili proučavanje

Ivanova Evanđelja i dopisni tečaj "10 koraka do kršćanske zrelosti". Predivna je to Božja milost.

■ Gdje ste danas i kakvu vidite perspektivu?

Zbog teške bolesti i stopototne invalidnosti povukao sam se iz pastorske službe, ali u mom srcu još uvijek gori želja i ostaje služba i molitva. Želja je to za Kraljevstvom Božjim, a sve će se ostalo nadodati. Kad je potreba i kada mogu, još uvijek poslužim propovijedajući u crkvi, no nisam više u mogućnosti kao nekoć. Možda mi je najteže što vidim potrebe, ali znam da ih ja više ne mogu ispuniti. Zato molim! Tako služim! Svaka generacija ima druge okolnosti i obveze, potreba je velika za molitvom i silom Duha Svetoga u novim načinima naviještanja evanđelja! Velika je molitvena potreba za mudrost: kako da podignemo našu djecu iz crkve da se obrate i uključe u širenje evanđelja i misiju!

■ Koja je vaša poruka čitateljima GC?

Molitva za propovjednike, duhovne radnike, ali i za crkvu da se okrene Bogu i angažira u misiji da svaki naš susjed upozna Krista! Molitva mi je da nikad ne zaboravimo milost koja nas je vodila i dovde dovela. Kada Isusu predamo svoj put, ne znamo unaprijed Božje planove. ali kad mu se predajemo možemo doživjeti dobrotu Božju i pored naših slabosti i nedostataka. Njegova je ruka uvijek bila nad cijelim mojim domom i zauvijek će biti! ●

p.p. 67, 40000 Čakovec, tel/fax: 040/363-656,
E-mail: radio.val@post.t-com.hr
web: www.twr-hrvatska.org
SMS: 095 84 88 705

2015.

**PODRUČJE PRIJAMA – EUROPA
SREDNJI VAL – 1395 KHz (AM)**
Hrvatski jezik

pon. 21:30-22:00 "Kroz Sveto pismo"	- dr. J. Vernon McGee
ut. 21:30-22:00 "Kroz Sveto pismo"	- dr. J. Vernon McGee
ori. 21:30-22:00 "Kroz Sveto pismo"	- dr. J. Vernon McGee
čet. 21:30-22:00 "Kroz Sveto pismo"	- dr. J. Vernon McGee
pet. 21:30-22:00 "Kroz Sveto pismo"	- dr. J. Vernon McGee
sub. 21:15-21:30 "Susret s Isusom"	- dr. sc. Josip Mikulić ili
sub. 21:15-21:30 "Sola fide"	- Duro Samac dipl. ing. teolog
sub. 21:30-21:45 "Put, istina i život"	- Milek Romanović dipl. teolog ili
sub. 21:30-21:45 "Susret s Isusom"	- dr. sc. Josip Mikulić ili
sub. 21:45-22:00 "Riječ za danas"	- mr. Damir Potačić
sub. 22:00-22:30 "Dodir"	- Douglas J. P. Schroeder
ned. 21:30-21:45 "Susret s Isusom"	- dr. Charles F. Stanley
ned. 21:30-21:45 "Sola fide"	- dr. sc. Josip Mikulić ili
ned. 21:30-21:45 "Propovijedaj Riječ"	- Duro Samac dipl. ing. teolog ili
	- dr. Josip Horak

**PODRUČJE PRIJAMA – OKUĆANI I OKOLICA
UKV – 105,5 MHz (FM)**
Hrvatski radio "Bijesak"

pon. 9:00-9:15 i 16:00-16:15	"Riječ za danas" – D. i Paul Schneider
ut. 9:00-9:15 i 16:00-16:15	"Sola fide" – Duro Samac dipl. ing. teolog
ori. 9:00-9:15 i 16:00-16:15	"Susret s Isusom" – dr. sc. Josip Mikulić ili
čet. 9:00-9:15 i 16:00-16:15	"Put, istina i život" – Milek Romanović dipl. teolog
pet. 9:00-9:15 i 16:00-16:15	"Susret s Isusom" – dr. sc. Josip Mikulić
sub. 9:00-9:30 i 16:00-16:30	"Dodir" – dr. Charles F. Stanley
sub. 19:00-19:30	"Žene pune nade" – projekti "Hannah"
ned. 19:00-19:30	"Žene pune nade" – projekti "Hannah"
ned. 9:00-9:15 i 20:30-20:45	"Propovijedaj Riječ" – dr. Josip Horak
pon.-pet. 19:00-19:30	"Kroz Sveto pismo" – dr. J. Vernon McGee

INTERNET RADIO
www.twr-hrvatska.org

TWR emitira radio program na više od 230 svjetskih jezika i dijalekata (www.twr.org, www.twr360.org)

Zaba IBAN: HR6923600001101473413

p.p. 67, 40000 Čakovec, tel/fax: 040/363-656,
E-mail: radio.val@post.t-com.hr
web: www.twr-hrvatska.org
SMS: 095 84 88 705

2015.

Radio emisije možete slušati i preko telefona i to na 10 jezika:

01/6418970 hrvatski jezik
01/6418971 srpski jezik
01/6418972 talijanski jezik
01/6418973 njemački jezik
01/6418974 engleski jezik
01/6418975 albanski jezik
01/6418976 češki jezik
01/6418977 slovenski jezik
01/6418978 bošnjački jezik
01/6418979 mađarski jezik

Na hrvatskom jeziku nudimo 9 različitih emisija:

1. "Kroz Sveto pismo"
2. "Riječ za danas"
3. "Dodir"
4. "Susret s Isusom"
5. "Put, istina i život"
6. "Sola fide"
7. "Žene pune nade"
8. "Kruh naš svagdašnji"
9. "Propovijedaj Riječ"

Nakon preslušane poruke ili emisije, na telefonskoj sekretarici možete usnimiti svoj komentar ili naručiti ponudenu duhovnu literaturu.

KAIROS

Evandeoski teološki časopis,

broj 2/2014. Urednik: dr. sc. Stanko

Jambrek. U posljednjem broju časopisa objavljeno je nekoliko znanstvenih, stručnih i preglednih radova domaćih i stranih autora (K. Walker, E. Budiselić, I. Karadža, S. Jambrek, D. Pintarić) kao i nekoliko recenzija. Pastor BC Čakovec Damir Pintarić pisao je o temi "Ekumenizam da i(li) ne?". U članku nastoji definirati "nebiblijski" pojam ekumenizma, a zalaže se za svoju interpretaciju "biblijskog" ekumenizma temeljenog na evanđelju suprot drugačijem, "proširenom" ekumenizmu temeljenom i na tradiciji odnosno humanizmu. – Filip Grujić iz BC Zagreb priredio je recenziju knjige (zbirke eseja) "Pentekostna misija i globalno kršćanstvo" (u izdanju Oxford, Regnum Books Int.), dok je Miroslav Balint-Feudvarski, pastor BC Nova Gradiška, recenzirao knjigu P. Denaulta "Svojstvenosti baptističke teologije Saveza: Usporedba između federalizma partikularnih baptista i pedobaptista sedamnaestog stoljeća."



Bili smo među baptistima: Srbi koji slave Boga na drugi način

Katarina VUKOVIĆ, Internetsko izdanje srpskog TELEGRAFA

(<http://www.telegraf.rs/vesti/1392514-bili-smo-medju-baptistima-srbi-koji-slave-boga-na-drugi-nacin-foto-video>) objavilo je 24. 1. 2015. opširan intervju s pastorom Prve baptističke crkve u Beogradu Danom Vidovićem, popraćen brojnim fotografijama i video-prikazom iz povijesti BC Beograd, od samih začetaka krajem 19. stoljeća do najnovijeg doba. Ovo je znakovit pomak u javnoj percepciji evanđeoskih crkava u Srbiji, koje su se do nedavno prikazivale isključivo u kontekstu raznoraznih opasnih "sekti".



Bol u vremenu, Gdje se vrijeme i vječnost prožimlju

Darko PETROV, Daruvar, Logos,

2015. Prema samim autorovim riječima, ovo je knjiga za koju nije slutio da će je ikada napisati. Zatečen neočekivanim iskustvom gubitka sina u prometnoj nesreći, iz dana u dan bilježio je zapise o proživljenom i proživljavanom, postavljajući pitanja i tražeći odgovore, nižući slutnje i nedorečenosti u iskustvu te nove, bolne „neprizvane zbilje“. Postepeno dolazi do spoznaje o prisuću nove zbilje, one pri kojoj se vrijeme i vječnost prožimlju, u Onome koji je sve ujedinio svojim križem i u kome se nalaze svi odgovori. Autor je član BC Zadar. Godine 1998. zagrebačka Duhovna stvarnost objavila mu je zbirku pjesama Valovi života. Adresa za kontakt i narudžbu: www.boluvremenu.com.hr Cijena knjige 90,00 kn.



Lucifer i ezoterično-okultna religioznost

Danijel OGRIZOVIĆ, Daruvar, Logos,

2014. Knjiga je pokušaj ukazivanja na vrijedniji i sadržajniji život do kojega se dolazi nadilaženjem mračne strane koju, prema Ogrizoviću, određuje obrazac Lucifera i ezoterično-okultne religioznosti. Teza se – specifičnim teološkoesejističkim pristupom što ga recenzent određuje kao fundamentalizam s pozitivnim predznakom – opširno obrazlaže brojnim biblijskim navodima i naputcima. Knjigu je moguće nabaviti kod autora ili izdavača.



Čitanje Biblije s dobitkom

VRIJEME S BIBLIJOM., Broj 1-2015

(siječanj – ožujak), Aidlingen, Diakonissenmutterhaus, Prevela Ester Knežević. Dnevna biblijska čitanja s kraćim komentarom koja u skromnoj opremi izlaze već desetak godina, od 2015. izdaju se u ljepšem izdanju i uvezu, s koricama u boji. Adresa za kontakt: Vesna Jekić, Life center, Crikvenica, VBS.crikvenica@ri.t-com.hr, tel. 051 242640.



Povijesni Isus

Gerd THEISSEN – Annette MERZ, Preveli

Denis Hranj i dr. sc. Ksenija Magda, Zagreb, Teološki fakultet „Matija Vlačić Ilirik“, 2015. (Bibliotheca Flaciana, svezak XVII)

Nakon nekoliko godina rada na prijevodu i pripremi hrvatskog izdanja, tijekom travnja o. g. izlazi iz tiska glasoviti teološki udžbenik iz područja Novog zavjeta. Autori ističu važnost znanstvenog bavljenja povijesnim Isusom, koje se u prošlosti često zanemarivalo nauštrb „važnijeg“ suočavanja s naviještenim Kristom. Knjiga je podijeljena u šesnaest poglavlja, uklopljenih u četiri dijela (Izvori i njihovo vrjednovanje; Okvir povijesti Isusove; Isusovo djelovanje i navješćivanje; Muka i Uskrs) s pridodanom zaključnom retrospektivom u kojoj je oprezno predstavljena jedna moguća verzija Isusova života. U središnjem trećem dijelu knjige sagledava se djelovanje povijesnog Isusa kao putujućeg karizmatika, eshatološkog proroka, karizmatikog iscjelitelja, pjesnika i učitelja. Tijekom izlaganja materije predložen je prikaz znanstvenog istraživanja o Isusu. Nisu izloženi „samo rezultati toga istraživanja, nego i proces nastajanja same znanstvene spoznaje, u uvjerenju da su dvije stotine godina povijesnokritičkog istraživanja o Isusu, kao i izvori o Isusu i njegovoj okolini, donijeli važne spoznaje“. Knjiga nije samo ciljano pisani i didaktički iscrpno oblikovan udžbenik za studente, nego i priručnik koji je prikladan za samostalno proučavanje u malim grupama. Recenzenti hrvatskog izdanja bili su dr. sc. Mario Cifrak i pok. dr. sc. Davorin Peterlin, urednica je dr. sc. Lidija Matošević, a teološko-jezičnu lekturu potpisuje Ruben Knežević. Cijena: 290,00 kn.



Gramatičko vrijeme i Krist-događaj

Isusov posljednji povik



Nela Mayer – Williams

U ovom ćemo se broju prigodno usredotočiti na Krist-događaj te vidjeti kako i gramatičko vrijeme – perfekt grčkih glagola može osvijetliti njegovo značenje.

Grčki perfekt nije, kao u našem jeziku, samo jedno od vremena za iskazivanje prošlosti, nego ima neku posebnu nijansu koja se uvijek i ne može izravno prevesti. Zato se smatra egzegetski najvažnijim od svih grčkih vremena, jer često mnogo pruža u tumačenju teksta. Jedinствен je po značenju i nijedno ga glagolsko vrijeme u našem jeziku ne može potpuno izraziti. Bit je grčkoga perfekta njegova veza sa sadašnjosti, on izražava sadašnje trajno stanje kao posljedicu neke prošle završene radnje. Radnja se zbila u prošlosti, a učinci, rezultati ili posljedice vidljivi su u sadašnjosti. Jedna gramatika ovako opisuje grčki perfekt: “Perfekt kazuje gotovu radnju koja je tu pred nama, gotovu radnju odnosno njene posljedice.”

Npr. umjesto “pobijedio

sam” bolje je taj grčki perfekt prevesti s “pobjednik sam”. Budući da perfekt iskaže sa svojom bliskošću sa sadašnjosti, svojom živošću, snagom i uzbuđenjem, dobro je uvijek uočiti gdje se pojavljuje da bi se mogla istaći ta njegova posebnost te ga onda adekvatno prevesti i razumjeti.

I evo: u prigodnim tekstovima za ovo uskršno vrijeme pred nama su dva grčka glagola u perfektu.

Prvo, Isusov posljednji povik na križu u Iv 19,30:

Τετέλεσται = Dovođeno je

Grčki glagol τελέω ima osnovno značenje: dostići cilj, privesti kraju ili doći do kraja (τέλος), dovršiti, svršiti, polučiti, izvesti. Ali u novozavjetno vrijeme značio je i “platiti” i “isplatiti”. Na hrpi otpadnog papira pronađenog u Egiptu našlo se puno svjetovnih dokumenata, privatnih pisama ali i računa za stanarinu, porez itd. I svi su ti dokumenti pisani jezikom Novoga zavjeta, koji je bio tada jezik svakidašnjice i opće komunikacije poput današnjega engleskog. Upravo se ta riječ τετέλεσται nalazila na vrhu isplaćenih računa. To nas



© 2014 TETELESTAI, INC.

upućuje na važnu činjenicu da je Isus svojom smrću na križu isplatio naš dug grijeha.

Ali ne samo taj glagol, nego i činjenica da on stoji u perfektu podcrtava da je to djelo iskupljenja dovršeno čije posljedice još traju u sadašnjosti. Postignut je cilj, Isus trijumfira i u času smrti. Vidio je pobjedu i u najmračnijem trenutku povijesti, u svom konačnom stanju.

A onda je došlo uskrsnuće! I opet se u grčkom tekstu pojavljuje perfekt u 1 Kor 15,4: ἐγήγερται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. Pavao, citirajući ranokršćansku predaju, već razumijeva i značenje toga događaja, rezultat uskrsnuća – Isus je podignut iz mrtvih, uskrsnuo je i sad je živ!

Evo kako teološki značaj tog perfekta ἐγήγερται tumači biblijski prevoditelj i teolog Jerko Fućak u *Događaj Isus Krist* (Uvod u novozavjetnu biblijsku teologiju): “Ukazanja govore da je Uskrsli živ i da kao živi sada djeluje ponovno u zajednici i u svijetu. Na to upućuje i perfekt ἐγήγερται (1 Kor 15,4.16.17), on je sada kao uskrsli prisutan u zajednici. Uskrsenje se dakle iznosi ne kao jednokratni prošli događaj nego kao djelotvorna prisutnost.”

Zaista je zanimljivo kako nam je i gramatika pomogla da shvatimo ključne događaje našega spasenja. ●



Nikola Vukov

Perlez, 6. 6. 1948. –
Varaždin, 1. 1. 2015.

Rođen je i odrastao u Perlezu (Zrenjanin, Vojvodina) u kršćanskoj obitelji Stjepana i Dragice Vukov, zajedno sa sestrom Pavicom i bratom Zdravkom. Otac Stjepan, podrijetlom iz vojvođanske katoličke obitelji, obratio se i kršten je 1947. u novosadskoj Baptističkoj crkvi, a u 1950-im bio je začetnik Baptističke crkve u Zrenjaninu.

Nikola se obratio u svojoj šesnaestoj godini. Kršten je rujna 1966. u Vršku. Krštavao je Josip Horvat. Iste godine upisuje Baptističku teološku školu u Novom Sadu. Školovanje prekida tijekom odsluženja vojnog roka. Dok 1969. služi vojni rok u Leskovcu, pohađa tamošnju baptističku zajednicu. Godine 1972. završio je je obrazovanje na novosadskoj Baptističkoj teološkoj školi. Kraće vrijeme radi kao neslužbeni pomoćni pastor BC Zrenjanin, a 1974. preuzima pastorsku službu u Pakracu. Naredne je godine i ordiniran za pastora/starješinu. Obred rukopoložanja predvodili su F. Klem, S. Vuletić i S. Konecky. U Pakracu ostaje do rujna 1985. U međuvremenu (1976. – 1978.) pohađa izvanredni studij na zagrebačkom Teološkom fakultetu “Matija Vlačić Ilirik”, koji poslije dopunjuje izvanrednim studijem na osječkom Evandeoskom teološkom fakultetu, gdje 1997. i diplomira. Svoje obrazovanje kontinuirano nastavlja “distance education” programima, magistrirajući i doktorirajući na američkim teološkim uči-

Osnove kršćanstva i načini suočenja sa stvarnošću

Pastor Danijel Ogrizović iz Virovitice obavještava zainteresirane da pruža usluge duhovnog savjetovanja i duhovno-psihološke podrške. Osmišljen je i program duhovne trening-obuke tijekom pet tečajeva. Razmatraju se osnove kršćanstva i načini suočenja sa stvarnošću. Za dodatne informacije izravno kontaktirati 095-8439120 (Ogrizović) ili danijelogrizovic@gmail.com

lištima; godine 2000. *Baptist College & Seminary of America* dodjeljuje mu doktorat iz područja Pastoralne službe, a godine 2004. *Andersonville Theological Seminary* dodjeljuje mu doktorat iz Pastoralne teologije.

Sa suprugom Anom, rođ. Zahorec, vjenčao se 17. 5. 1970. u Zrenjaninu. U braku su rođeni sinovi Edvard i Jonatan.

Nakon 11 godina službe u Pakracu i daruvarskom okružju, godine 1985. preuzima crkvu u Čakovcu, a skrbi i za crkvu u Belici te pastoralno djeluje u cijelom Međimurju. Na ovoj službi ostaje do 1993. Iste godine započinje misijski rad u Varaždinu, gdje je 1997. utemeljena baptistička crkva „Emanuel“ u kojoj je kao pastor služio do kraja života. Sin Jonatan bio mu je prvim suradnikom kao pomoćni pastor. Godine 2009. utemeljen je i kršćanski rad u Novom Marofu, a 2012. oživljen rad u Ivanecu.

Volio je glazbu. Tijekom cijele je svoje pastorske službe predvodio slavljenja, izvodeći i autorske pjesme. Sa suprugom Anom, sestrom Pavicom i šogorom Janom Sijanta osnovao je 1966. u Zrenjaninu kvartet „Sijjači“ koji je nastupao u zemlji i među iseljenicima u Njemačkoj i Švedskoj. Izdali su i gramofonsku ploču sa svojim autorskim pjesmama te nekoliko audio-kazeta. Njegova poznata autorska pjesma „Prijetelja imam ja“ uvrštena je baptističku pjesmaricu *Živa voda*.

Nikola Vukov bio je uključen i u rad kršćanskih udruga. U varaždinskoj udruzi „Nada za život“ aktivno je od 2002. surađivao pri Uredu za biblijsko-kršćansko savjetovanje, a bio je i višegodišnji suradnik u čako-večkoj udruzi „Val Evandjelja“ pri pripremanju radio emisija s kršćanskim sadržajem. Pretihodno je već, od 1993. do 1997., održavao kršćanske radio emisije na Radio Varaždinu.

Bavio se i kršćanskim spisateljstvom. Izdavao je knjižice svojih propovijedi, a također je i prevodio s engleskog. Objavljivao je i u domaćoj baptističkoj periodici. Posljednjih se godina intenzivno uključio u biblijsko prevođenje, namjera-

vajući sa suradnicima prirediti hrvatsko izdanje KJV Biblije. Ovaj projekt nije uspio dovršiti, premda je veći dio bio već dogotovljen.

Nikolin bogato ispunjen kršćanski život, s četrdeset godina aktivne pastorske službe, ugasio se iznenada 1. siječnja ove godine u Varaždinu, po ljudskim mjerilima prerano i neočekivano. Njegovi najbliži, a i svi koji su ga dobro poznavali, vjeruju da je pronašao svoju konačnu utjehu kod Onoga kojemu je upravio sav svoj život.

Pogreb je održan 3. siječnja na varaždinskom groblju Biškupovec. Pogreb su predvodili pastori Nenad Kovačević i Toma Magda, predsjednik SBC u RH, a oproštajnu riječ izrekao je i pastor Željko Mraz, glavni tajnik SBC u RH, naglasivši da je „Nikola Vukov bio čovjek mnogovrsnih talenata kojima se koristio u službi za Gospodina“ ● rk



Aleksandar Birviš

Niš, 16. 4. 1928. – Novi Sad, 1. 2. 2015.

U Novom Sadu preminuo je 1. 2. 2015. u 87. godini dr. Aleksandar Birviš, negdašnji beogradski baptistički pastor i profesor teologije na srpskim i hrvatskim teološkim učilištima, biblijski prevoditelj i teološki spisatelj. Rođen je u Nišu 16. 4. 1928. gdje je završio osnovno i gimnazijsko školovanje. U Beogradu studira matematiku i astronomiju na Prirodno-matematičkom fakultetu, a nakon dvije godine prelazi na Bogoslovski fakultet na

kojemu diplomira 1953. Godine 1961. na beogradskom Filološkom fakultetu diplomira orijentalistiku.

Još tijekom gimnazijskog obrazovanja čita Sveto pismo i samostalno dolazi do odluke o otklonu od tradicionalne religioznosti. Tražeći kršćanske zajednice koje upućuju na osobni doživljaj s Bogom dolazi 1947., tijekom studija u Beogradu, prvi put u tamošnju baptističku crkvu. Kršten je 15. 8. 1948. Krstio ga je Ljudevit Drobny, tadašnji beogradski propovjednik. Od 1948. Birviš je uključen u vodeće crkvene službe i službu propovijedanja. Na poziv Baptističkoga studentskog saveza države Tennessee, boravi tijekom 1955. u Nashvillu (SAD). Po povratku se vjenčao s Kostadinkom Karić. Nakon smrti prve žene (1996.) vjenčao s 2001. s Verom Hil iz N. Sada.

Od 1957. – 1959. pastor je (tadašnji naziv: propovjednik) novosadske Baptističke crkve i profesor Staroga zavjeta na tamošnjoj Baptističkoj teološkoj školi. Na toj školi surađuje još od samih početaka sredinom 1950-ih. Vraća se u Beograd 1961. i radi do 1989. u Rudarskom institutu i Ilustrovanoj politici.

Ordiniran je za pastora beogradske Baptističke crkve 26. 4. 1970., upravo u turbulentnom razdoblju izvlaštenja i rušenja crkvene zgrade. Obred rukoplaganja predvodili su J. Horak, F. Klem i J. Sudar. Baptistička bogomolja, koja je u vlasništvu baptista bila još od 1939., izvlaštena je i konačno srušena 1973., a vjernici BC Beograd okupljaju se naredne četiri godine u prostoru bratske Reformatske crkve. Nova je crkvena zgrada otvorena 5. 6. 1977. Do kraja života ostao je počasni pastor BC Beograd.

Aleksandar Birviš, čovjek bogatoga humanističkog i teološkog obrazovanja, teolog, orijentalist, spisatelj, profesor, pastor, učitelj i dušobrižnik, bio je i poliglot te vrstan biblijski prevoditelj. Kao profesor, predavao je brojne bogoslovne predmete na teološkim učilištima u Zagrebu, Daruvaru, N. Sadu, Beogradu i Osijeku. Objavljivao je stručne i popularne članke u teološkom i vjerskom, ali i sekularnom tisku.

Surađivao je u baptističkim časopisima *Glas Evandjelja* i *Iskre*, a pisao je i u *Izvorima*, *Hrišćanskom pregledu*, *Pravoslavlju* i drugima te u sekularnom tisku (*Ilustrovana politika*, *Nin*, *Kulture istoka*, i dr.).

Napisao je više knjiga, među kojima zbirku propovijedi *Sagledavanja*, priručnik za pripremanje propovijedi *Od Biblije do besede*, dnevno čitanje *Od večeri do jutra pred Gospodom*, priručnik *Teološka propedeutika* i dr. Sudjelovao je svojim predavanjima i radovima na brojnim skupovima i tribinama.

Kao prevoditelj Biblije na srpski, objavio je prijevod Evandjelja, ritmički prepjev Psalama, prijevod knjige Postanka, Tužaljki i Poslanicu Hebrejima te preveo još neke knjige i priredio više radova o problematici biblijskog prevođenja (*Savremena načela prevođenja Svetog pisma*, i dr.). Sudjelovao je na međunarodnim seminarima za prevoditelje Svetog pisma, u organizaciji *United Bible Societies*.

Od 1989. do 1991. djelovao je kao akademski dekan na osječkom *Evandeoskom teološkom fakultetu*, a u 2000-im na novosadskom Teološkom fakultetu. Godine 1991. primio je počasni doktorat koji mu je dodijelio *Gordon-Conwell Theological Seminary*, Hamilton (SAD). Bio je i predsjednik *Jugoslovenskog udruženja za verske slobode*.

Propovjednik i profesor Aleksandar Birviš je živio za Boga, za crkvu, za biblijsko obrazovanje i za one koji vole Boga, crkvu i biblijsko obrazovanje. Sada je sa svojim Gospodom kome je služio. Živio je životom kojim se najviše isplati živeti – služeći nesebično svom Gospodu i svojim bližnjima ... Prazninu zbog odlaska brata i profesora Birviša osjeća, ne samo baptisti, već i mnoge druge veroispovesti. Ali, uvek ćemo biti srećni što smo baš mi živeli i sarađivali s njim. Budimo zahvalni Gospodu što ga je dao nama, ovoj generaciji i ovom podneblju – naglašava Dane Vidović, sadašnji pastor BC Beograd i učenik brata Birviša.

Pogreb je održan 4. 2. 2015. na Novom groblju u Novom Sadu. ● rk

Duhovna priprema za Uskrs

Mladi za Krista ponovno postavili Interaktivni križni put u Rijeci

Interaktivni Isusov križni put osmislili su članovi riječke udruge *Mladi za Krista*. Postavili su ga 20. i 21. 3. 2015. u perivoju Svetišta već po šesti put, u suradnji sa Svetištem Majke Božje Trsatske, trsatskom FRAMOM i volonterima. Postojećim su postajama pridodani biblijski tekstovi, molitve i razni neobični predmeti kojima su se posjetitelji mogli koristiti. Upravo takav individualni prolazak s konkretnim aktivnostima čini ovaj križni put jedinstvenim i interaktivnim. Ove su godine postaje bile dijelom promijenjene, a sudjelovala je i "teta pričalica" koja je provela djecu i na njima razumljiv način prenijela sadržaj Isusova križnog puta.

Svaka postaja upečatljiva

Tijekom petka i subote dvjestočetdeset ljudi, od najmlađih do najstarijih, prošlo je kroza svih petnaest postaja križnoga puta. Osim domaćih, bilo je tu i Francuza, Poljaka, Talijana, Slovenaca, Srba, Nijemaca i drugih.



U razgovoru s mnogima organizatori su doznali odakle gosti dolaze, ali oni su i rado govorili o svojim dojmovima, kao i o vlastitim životnim pitanjima i osobnim poteškoćama. Mnogi su bili oduševljeni i dirnuti pa čak i oni koji su s neskrivenom skepsom krenuli na križni put. Na nekim su postajama hrabro stali pred Boga i molili te promišljali o vlastitom životu. Ušli su s gorčinom i težinom, a izašli zahvalna ozarena lica i otvorena duha. Peti razred O. Š. Trsat došao je u pratnji svoje vjeroučiteljice i kako su sami rekli,

doživjeli su nešto nezaboravno. Dojmilo ih se što su kušali gorko bilje, zabili veliki čavao u dasku na postaji gdje razapinju Krista te na kraju dobili kuvertu koju će otvoriti na sam dan Uskrsa. Grupi krizmanika, u pratnji njihova svećenika, dojmila se postaja na kojoj Isus drugi put pada pod križem, a na kojoj su mogli ispovijediti svoj grijeh na način da ga napišu na foliju posebnim flomasterom, umoče u vođu, izvuku je i uoče da je grijeh izbrisao te tako dožive Božju milost i oprost. Drugi su se pak zamislili nad

Ruben Sečen
tumači
osnovnoškol-
cima
simboliku
križnog puta



postajom na kojoj Veronika Isusu pruža rubac. Taj je njezin postupak zahtijevao hrabrost, izaći iz mnoštva, izložiti se i pomoći nekome (Isusu) tko nije bio popularan. Gledajući fotografije raznih nepopularnih ili stigmatiziranih ljudi u našem životnom okruženju pitali smo se imamo li mi takve hrabrosti, istupiti i pomoći im. Svaka je postaja na svoj način bila upečatljiva.

Zbog svoga umjetničkog izričaja i posebnosti križni put privlači širok krug ljudi. Izrazito nam je drago što su mnogi tako imali prigodu pripremiti svoje srce za nadolazeći Uskrs, zaključuje svoje izvješće Melanije Ivančević. • **M. Ivančević/GC**

ČINTA 2015.

Raspored kampova na Činti

Bliži se ljeto i planiranje godišnjih odmora. Činta, kamp SBC u RH na otoku Ugljanu, i ove će godine ugostiti nekoliko broj grupa, a njihov je raspored moguće pronaći na web stranici kampa <http://cinta.baptist.hr/index.php/grupe>

Pomoć pomagačima, 22. 6. – 29. 6. 2015.

Grupa namijenjena ženama i svima koji obavljaju dušobrižničku službu i izloženi su raznim stresnim situacijama.

Kontakt info: Ksenija Magda
ksenija.magda@gmail.com

Obiteljski kamp (OK), 30. 6. – 7. 7. 2015.

Prvenstveno namijenjen za obitelji, odnosno bračne parove s mladom djecom. Djeca, naravno, nisu isključivi uvjet, jer i bračni parovi bez djece kao i samohrani roditelji jednako tako mogu uživati u zajedništvu u svim aktivnostima kampa.

Kontakt info: Zoran Veršec

zoran.versec@zg.ht.hr

Hoću život, 8. 7. – 14. 7. 2015.

Grupa za mlade iz okolice Varaždina u suradnji s gostima iz Brazila

Kontakt info: Udruga Hoću Život
udruga.hocuzivot@gmail.com

Stari Čintaši, 15. 7. – 22. 7. 2015.

Grupa za sve uzraste koji žele biti u dobrom društvu, popularno nazvana „Stari Čintaši“, svake godine okuplja sve veći i veći broj kampista. Uz zajedništvo i promišljanje uz Božju Riječ tu su i neizostavna ohrabrenja uz

svjedočanstva te slavljenje Gospodina glazbom i pjesmom.

Kontakt info: Edita Turinski
editaht@gmail.com

Kamp za mlade, 22. 7. – 1. 8. 2015.

Grupa za tinejdžere, 13–19 godina. Pored nezaboravnog ljetovanja s vršnjacima nudi kreativne sadržaje temeljene na Bibliji i kršćanskim vrijednostima, uz vodstvo obučanih animatora.

Kontakt info: Svjetlana Mraz
mladi@baptist.hr; smraz67@gmail.com

Duhovna obnova za pastore, 3. 8. – 10. 8. 2015.

Grupa namijenjena pastorima i njihovim obiteljima, kako bi pastori pronašli duhovnu obnovu u zajedništvu jedni sa drugima i Gospodinom.

Kontakt info: Željko Mraz
zmraz@baptist.hr

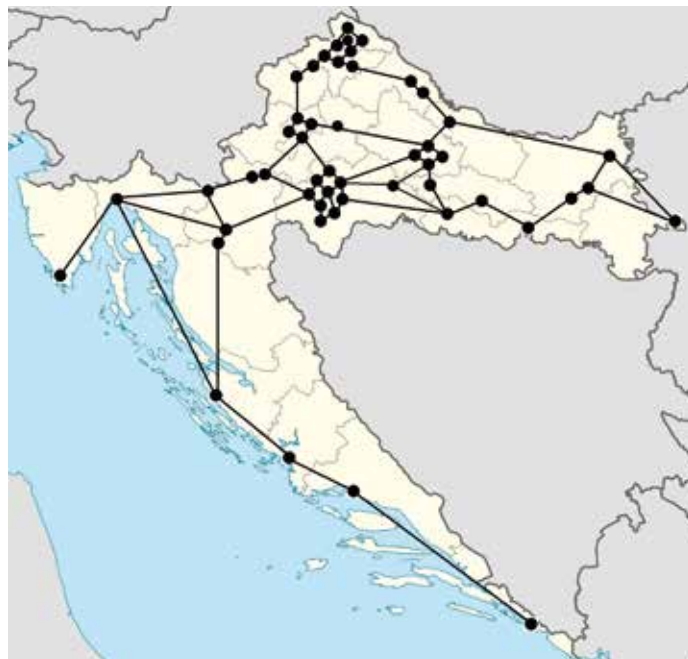
Iz naše statistike

Baptističke crkve u RH

U Savezu baptističkih crkava u Republici Hrvatskoj danas (2015.) djeluje 41 crkva i 10 crkava u osnivanju, ukupno 51 crkva čiji je popis niže prikazan. Posljednjih 10 crkava u popisu odnosi se na crkve u osnivanju. Na priloženoj karti Republike Hrvatske stilizirano je prikazan geografski smještaj ovih crkava. Ovom broju nije pridodan popis od daljnjih 6 crkava koje se zbog odlaska, preseljenja ili migracije vjernika nalaze "u mirovanju", niti je prikazan podatak o začecima rada u nekom mjestu. Osim spomenutih crkava, u SBC u RH pridruženo je i nekoliko vjerskih društava i institucija.

Prema Popisu stanovništva iz 2011. broj onih koji su se izjasnili kao baptisti iznosi 2266. U tom Popisu nije se postavljalo pitanje o pripadnosti pojedinoj vjerskoj zajednici/crkvi, ali dio se stanovništva ipak o tome izjasnio. Stoga se podatak o iz narečenog Popisa treba uzeti kao minimalan podatak.

Evidencija Saveza BC u RH potvrđuje da se broj krštenih članova kreće u okvirima podataka navedenih u Popisu, dok ukupni broj stalnih posjetitelja bogoslužja (uključena djeca i prijatelji crkve) iznosi oko 3500. (GC). • GC



Mreža živih crkava ujedinjenih poslanjem i služenjem svojim društvenim zajednicama

1 BC Andrijaševci	14 BC Grabovac	26 BC Plaški	39 BC Zagreb
2 BC Bačuga	15 BC Ilok	27 BC Požega	40 BC Zagreb-Malešnica
3 BC Blata	16 BC Karlovac	28 BC Pušćine	41 BC Dubrava Zagreb
4 BC Belica	17 BC Kozaperovica	29 BC Rijeka	42 BC s PC Čakovec
5 BC Cerna	18 BC "Emanuel" Krapina	30 BC Severin na Kupi	43 BC Dubrovnik
6 BC "Betanija" Čakovec	19 BC Mačkovec	31 BC "Sion" Sirač	44 BC Dugo Selo
7 BC Daruvar	20 BC Mošćenica	32 BC "Betel" Sisak	45 BC Ivanec
8 BC Donji Sređani	21 BC "Crkva Isusa Krista" Mursko Središće	33 BC Slavonski Brod	46 BC Koprivnica
9 BC Donji Žirovac	22 BC Osijek	34 BC Split	47 BC Kutina
10 BC Držimurec-Srelec	23 BC Pakrac	35 BC "Ihtus" Šibenik	48 BC Nova Gradiška
11 BC Duga Resa	24 BC Peteranec	36 BC "Emanuel" Varaždin	49 BC Novi Marof
12 BC Glina	25 BC Petrinja	37 BC Virovitica	50 BC Pula
13 BC "Betanija" Golubinjak		38 BC Zadar	51 BC Zaprešić

Susret baptista 2015.

Ovogodišnji Susret baptista održat će se u Osijeku, od 29. – 31. svibnja, 2015.

Nekoliko je razloga za ovu odluku o mjestu i vremenu održavanja Susreta:

Nakon dosadašnjih susreta u Zagrebu, više puta u Čakovcu te u Rijeci i Zadru, vjerujemo da je vrijeme da se susret dogodi u Slavoniji te da je ovo prava prigoda.

Nakana je ohrabriti braću i sestre u Slavoniji koji nisu imali skup na saveznom nivou od ratnih devedesetih. Ovo je dakle prvi put otkako imamo svoju državu da se nađemo na istoku Hrvatske.

Posebna je prigoda i to što BC Osijek ove godine obilježava

100. obljetnicu prvog pisanog traga o baptistima u Osijeku. Poznato nam je da je 1915. u Osijeku bilo nekoliko obitelji koje je okupljao mađarski misionar Janoš Banković. Svjesni smo da 100 godina nije puno u povijesnom smislu, ali svakako nije ni malo za nas baptiste na ovim prostorima.

Tih će nas dana posjetiti i biti našim gostom Dr. John Upton, predsjednik Svjetskog saveza baptista.

Tema je Susreta "Sol zemlji, svjetlo svijetu". U Zadru

smo promišljali o duhovnim dubinama i duhovnoj ozbiljnosti. Smatramo da je logično, kao sljedeći korak, govoriti o utjecaju na ovaj svijet i u ovom svijetu. Isus je u Propovijedi na gori rekao: "Vi ste sol zemlji i svjetlo svijetu". U našoj temi nema riječi "vi ste" upravo zato kako bi se na Susretu preispitali jesmo li doista ono što trebamo biti. Inače, UNESCO je ovu godinu proglasio "godinom svjetla" pa je dobro da se i mi uključimo i ponešto kažemo o svjetlu – u svjetlu Kristovih neprolaznih i vječnih riječi.

Cijena za cjelokupni aranžman iznosi 300 kn po osobi (smještaj i hrana). Uskoro sli-

11. SUSRET BAPTISTA HRVATSKE
OSIJEK 29.-31. 5. 2015.

www.baptist.hr



sol zemlji,
svjetlo svijetu

jede detaljnije informacije o ostalim tehničkim detaljima.
• IBA/GC



APIusRADIO

VIŠE OD RADIA



24 sata dnevno
putem Interneta:
www.aplusradio.net

putem mobilnih
aplikacija za
iOS i Android uređaje



BONORECORDS
WWW.BONORECORDS.COM

DOBRA GLAZBA S DOBROM PORUKOM!

PRVA DOMAĆA ONLINE TRGOVINA
SUVREMENE KRŠĆANSKE GLAZBE.

CD | DVD | KNJIGE | PJESMARICE | KONCERTI